

جۆره كانی ئەشكه نهجی سه پێنراو به سه ر دورخراوان له سه رده می خه لافه تی عه باسی

(334-376/ك 947-1258ز)

أحمد میرزا میرزا¹ - سیهاد اسعد او مر²

sihad.omar@soran.edu.iq - argushy@gmail.com

¹ به شی میژو، کۆلیژی ئاداب، زانکۆی سه لاهه ددین، هه ولێر، هه ریمی کوردستان، عیراق.

² به شی میژو، فاکه لیتی ئاداب، زانکۆی سۆران، سۆران، هه ریمی کوردستان، عیراق.

پوخته

دورخستنه وه سزایه کی جیگیره به یی دهفه کانی قورئان و فه رموده کانی پیغمه به ر (ﷺ)، وه کو چۆن خودای گه وه دهفه رمویتی: (إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ)، له لایه کی تر شه ر عزانه کان کۆدهنگن له سه ر ئه وهی که دورخستنه وه جوړیکه له سزای (التعزیر) سه رزنشکردن وازی لیه پێنراوه بو بیرورای پێشهوا خه لیفه، که مه به ست له م سزایه رێگریکردن بو له تاوانکردن یان سنور بو دانان به گوێرهی توانا، دورخستنه وه بهواتای دورخستنه وهی سزادراو دیت له ژینگه ی تاوانکاری خۆی بو شوێنێکی تر، وه ک چۆن ماوه ی مانه وهی سزادراو له و شوێنه ی بۆی دورخراوه ته وه وازی لیه پێنراوه بو ده سه لات، ده سه لات به یی به رژه وهندی کۆمه لگه و ده ولت مانه وهی سزادراوه جیه جیده کات.

به لام سه ره رای دورخستنه وهی سزادراوان، روبه روی ئەشكه نهجی دانێ جۆراوجۆر بونه ته وه که جیاوازیوه له گه ل سه رده مانی پێشوتر، وه ک چۆن له ناو نیشانه که خراوه ته رو (جۆره کانی ئەشكه نهجی سه پێنراو به سه ر دورخراوان له سه رده می خه لافه تی عه باسی (334-376/ك 947-1258ز)، ئەمه ش هۆکاره که ی ده گه ریته وه بو ده رکه وتی ده سه لاتداری جیاواز له به رتیه بردنی کاروباری ده ولت له گه ل خه لیفه دا، له وانه: (بنی بویه) (334-447/ه 945-1055م) که خه لکی (دیلیم) و له نه ته وهی فارس بونه له گه ل (آل سلجوق) (447-656/ه 1055-1258م) که خه لکی (بلاد ما وراء النهر) و له نه ته وهی تورک بونه، واته له م ماوه میژویه دا جگه له خه لیفه ده سه لاتدار و بپار به ده ستی تر هه بوه له به رتیه بردنی کاروباری خه لافه تدا، که هه ر یه کێک له م ده سه لاتدارانه بو مانه وه و پارێزگاریکردن له پێگه و

ده‌سه‌لاتی خۆیان جوړه‌ها سیاسه‌تی ئەشکه‌نجه‌دانیان په‌یرو‌و‌کردوه له به‌رام‌به‌ر نه‌یاره‌کانیان، به مه‌به‌ستی کو‌تایه‌په‌ن و چاو‌ترسا‌کردن‌یان.

کلپه وشه‌کان: دورخ‌راوان، کوشتن، خنکاندن، کو‌ژکردن، گه‌ران‌دن، زمان‌برین.

The Types of the punishments Imposed on the Exiles in the Period of the Abbasid Age between (334–656 H / 946–1285 AD)

Ahmad Mirza Mirza¹ - Sihad Asaad Omar²

¹History Department, Colege of Arts, Salahaddin University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq.

²Department of History, Faculty of Arts, Soran University, Soran, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract

According to Qur'an and the hadiths of the Prophet (peace be upon him), the exile is a stable punishment which all the Shari'ah scholars are agree on. On the other hand, the scholars of Shari'ah agree that exile is a form of punishment (al-ta'zir) reprimand and abandoned according to the opinion of the Caliph. The purpose of this punishment was to prevent crime or to set limits as much as possible. Exile means the removal of the convict from his criminal environment to another place, just as the duration of the convict's stay in the place to which he was removed is left to the authorities.

In addition, despite the expulsion of the convicts, they faced various forms of torture that were different from previous periods, due to the emergence of different authorities in the management of state affairs with the caliph, including Bani Buya (334-447 AH/945-1055 AD), who they were from Daylam and were Persians, and Seljuks (447-656 AH/1055-1258 AD) who were from the land beyond the river and were of Turkish. That's, during this historical time, there were other authorities who pursued various policies of torture against their opponents in order to defeat and to threaten them.

Keywords: Exiles Cutting Out the Tongue, Slandering, Blinding, Strangling, Killing.

پېشەكى

ماوهى توئېزىنەۋە ماۋەيەكى گىرنگىبو بۇ خىستىنەپروى ئەۋ ئەشكەنچە جۇراۋجۇرئەنى كە رۇبەپروى دورخراۋەكان كراۋەتەۋە، چونكە بەدېرئىيى مېژۇى پېش ئەم قۇناغە خەلىفە بەتەنیا بېرىبەدەست و بەپىۋەبەرى كاروبارى خەلافەت بوە، كە كەمتر ئەم جۇراۋجۇرئەتەى ئەشكەنچەدانى تىدا دەرکەوتو، بەلام لەم ماۋەيەدا گۇرئانكارىيەكى گەۋرە بەسەر خەلافەتى عەباسىدا ھاتو و دەسەلاتەكان و بېرىرەكان لە دەستى خەلىفە دەچونە و دەسەلاتدارانى نوئى كاروبارەكانىان گىرتوۋە دەست بە ھاۋبەشى لەگەل خەلىفە، ئەمەش كارىگەرى ھەبوە لەسەر دەرکەوتنى جۇراۋجۇرى ئەشكەنچەدانەكان، بەھۆى بونى دەسەلاتدارى جىاۋاز لەگەل خەلىفە لە پوى بېرىدان و جېبەجىكردى سزاكان، بەشىۋەيەك رۇدانى ھەر ناسەقامگىرىيەك و شەلەژانى باروۋخى ناۋخۇى خەلافەت بە ھەر ھۆكارىك بويىت كارىگەرى لەسەر شىۋازى سەپاندن سزاكە ھەبوە، لە دىۋىكى تر ھەرچەندە دەسەلاتداران لەم رېگەيەۋە توانىۋىانە تارادەيەك نەيارەكانىان سەركوت بكەن و پارىزگارى لەمانەۋەى خۇيان بكەن، بەلام پەپىرەۋكردى ئەم سىياسەتە نەۋتە ھۆى بىنەپكردى مەترسىيەكان بەيەك جارەكى، بە ھۆى سىياسەتى ھەلەى دەسەلاتداران و پىگە و كەسايەتى كەسانى دورخراۋ لەناۋ چىن و توئېزەكانى كۆمەلگەدا، كە زۇرجار دەبوە ھۆى نارەزايەتى دەرپىن و ياخىبون و رۇبەپروىبەۋەى چە كدارى لەگەل دەسەلاتداران.

لە رۋانگەى گىرنگى ئەم باسە و لەژىر ناۋنىشانى "جۇرەكانى سزى سەپىنراۋ بەسەر دورخراۋەكان لە سەردەمى دەۋلەتى عەباسى ماۋەى نىۋان (۳۳۴-۶۵۶ ك/۹۴۶-۱۲۵۸ ز)" لە توئېزىنەۋە كەدا پەپىرەۋمان لە رېيازى مېژۇى ۋەسفى شىكارى كىردو، لە ژىر رۇشناى خويىندەۋەى مېژۇى و شىكرىدەۋەى لايەنىك لەلايەنە گىرنگەكانى مېژۇى سەردەمىك لە سەردەمەكانى دەۋلەتى عەباسى، ئەم سەردەمە بوە لەسەردەمەكانى تر جىادەكرىتەۋە، كە پىۋىستى بە جېبەجىكردى زۇرتىن ئەشكەنچەدان ھەبوە، چونكە زۇرتىن ياخىبون و رۇبەپروىبەۋەى چە كدارى رۇيداۋە لەگەل دەسەلاتدارە جىاۋازەكان.

ئامانچى سەرەكى لەم توئېزىنەۋەبەدا خىستىنەپروى جۇرەكانى ئەشكەنچەدانى دورخراۋەكان بوە لەم ماۋە مېژۇىيەدا، دىۋەكەى تر ھەلۋىستى دورخراۋ و كەسە نىكەكانىان و لايەنگىرئان لە بەرامبەر پەپىرەۋكردى ئەم سىياسەتە چۇن بوە؟ ئەم بابەتە دەرختى سىياسەتى دەسەلاتدارانى ئەۋ سەردەمە بوە لە پىناۋ پارىزگارىكردى لە مانەۋە لە دەسەلات و فراۋانخوزىكردى، جۇرەھا رىكارىان گىرتوۋەبەر بۇ لادان و بىنەپكردى ئالنگارىيەكانى بەردەم پىرۇسەى سىياسىان، بى گۇيدانە بىنەما و دەستورى ياساى دەۋلەتى ئىسلامى لە پەپىرەۋكردى دژۋارتىن ئەشكەنچەدان بەرامبەر بە نەيارەكانىان، ئەمەش بە ھۆى لە دەستدانى شكو و لاۋازبونى دەسەلاتى خىلافە و دەرکەوتنى دو ھىزى نوئى لە گۇرەپانى سىياسىدا رۇيداۋە.

توئېزىنەۋە لە پېشەكى، باسېك لەژىر ناۋنىشانى جۇرەكانى ئەشكەنچەى سەپىنراۋ بەسەر دورخراۋان لە سەردەمى دەۋلەتى عەباسى ماۋەى نىۋان (۳۳۴-۶۵۶ ك/۹۴۶-۱۲۸۵ ز)، ئەنجام پىكھاتو، لە باسەكەدا باس لە دورختىنەۋە و جۇرى ئەشكەنچەدانەكە دەكەين بەپىى بىنەماكانى شەرع. لە دىۋەكەى تر بەشىۋەيەكى گشتى باس لەو جۇرە سزايانە دەكەين كە لەو سەردەمەدا لە بەرامبەر دورخراۋەكان بەكارھاتون.

لەم توئېزىنەۋەبەدا سودمان لە كۆمەلېك سەرچاۋەى جۇراۋجۇرى رەسەن و ژىدەرەكان بەزمانى عەرەبى ۋەرگرتو، بەتايبەت ئەۋ سەرچاۋانەى ھاۋچەرخى رۇداۋەكە بونە، ياخود نىكى سەردەمەكە بونە، چونكە يەكېك لە بىنەما

سەرەككە كانى نوسىن لە سەر ماوەى دەولەتى ئىسلامى لە سەدەكانى ناوەراست، پىويستە توێژەر يەكەم جار بگەرێتەو بۆ سەر سەرچاوە رەسەنەكان پىش بەكارهێناني ژێدەر و بڵاوكراوە و تێزە ئەكادىمىيەكان، بۆ ئەوەى بە نوسىننى ئاكادىمى و ئاستىكى بەرزى زانستى پەسەندبكرێت.

جۆرەكانى ئەشكەنجەى سەپىنراو بەسەر دورخراوان:

سەرەتا باس لە دورخستنهوه و بنچينهى ئەشكەنجەدان دەكەين، كە لە بنه‌رەدا چۆن لە بنه‌ما و رێساكانى ئىسلام باسى لێوەكراوە و بۆ چ مەبەستىك بەكارهاتو، دواتر باس لە پەيرەوكردنى ئەم ئەشكەنجەدانە لەو سەردەمەى كە دەستنيشانمان كردووە بەم شێوەيەى خوارووە:

باسى يەكەم: بنچينهى دورخستنهوه و جۆرى ئەشكەنجەدان:

هەمو سەرپچىكردنىك پىويستى بەرپىكارەكانى ياسا دەبێت بۆ رێگريگردن و لێپچينهوه لەگەڵ كردن، بە مەبەستى وشياركردنهوه و تەمىكردنى ئەنجامدەران، بۆ دانانى سنورىك بۆ تاوانباران ئايىنى ئىسلام سى جۆر سزاي داناو لەوانە (الحدود⁽¹⁾) والقصاص⁽²⁾ والتعزير⁽³⁾) (علاءالدين السمرقندي، ١٩٩٤، ٣ / ١٣٨؛ بهنسى، 31 / 2003)

سەرزىشتكردن (التعزير) ئەو جۆرە سزايە بوە كە لە ياسا و رێساكانى ئىسلام كاريپىكراوە، كە تێيدا دورخستنهوه بەشيك بوە لەو سزايە، وەكو چۆن (ابن حجر العسقلانى) دەلێت: "دورخستنهوه جۆرىكە لە سزاي سەرزىشتكردن" (١٣٧٩، ١٢ / ١٥٨)، (الشريبي) دەلێت: "لە جۆرەكانى (التعزير) سزاي دورخستنهوهيە، كە دەتوانرێت بەندكردن و ئەشكەنجەدانى لەگەڵدا كۆبكرێتەو" (١٩٩٤، ٥ / ٥٢٤)

دورخستنهوه بەواتاي دورخستنهوهى سزا دراووە كە دێت لە شوپى خۆى بۆ شوپى تر، وەكو چۆن هەريەكە لە (الرازي والمزنى والأصفهاني) دەلێن: "بە واتاي دورخستنهوه و دەرکردن دێت لە شوپى خۆى". (1420، 11 / 346؛ 1998 / 343؛ 300 / 1994) (أبي يعلى) دەلێت: "دورخستنهوه لە شوپى خۆى بۆ شوپى تر ياخود لە لادىيەكەو بۆ لادىيەكى تر". (57 / 2000)

بنچينهى وشەكە لە (النفي) هاتو، كە بە واتاي دورخستنهوه لە ولات رافەى بۆ كراوە، وەكو (القرطبي) دەلێت: "إن النفي أن ينفي من بلده إلى بلد آخر" (د، ت، ٣ / ٢٣٤)

هەندىكى تر وشەى دورخستنهوهيان بە (التغريب) هیناوەتەو بەم شێوەيە: "النفي هو تغريبهم عن وطنهم"، بەواتاي دورخستنهوه لە ولات. (الزيلي، ١٣١٣، ٣ / ١٧٣) (البعلي) بەم شێوەيەى هیناوەتەو: "غرب الرجل بفتح الراء: بعد، وغربته وأغربته: أبعدته ونحته" (2003: 454): "وهو نفيه إلى غير بلده وحبس فيه سنة" (الثعلبي، 2004، 2 / 197؛ ابن عبدالبر، 1980، 2 / 170) واتە بە هەردو شێوە هاتو.

لە بنچينه‌دا ئامانج لەم سزايە تەمىكردن و چاككردنى ئاكارە خراپەكانى دورخراوەكان بوە، دورخستنهوهى تاوانبارە لە ژینگەى تاوانكارى بۆ شوپى تر بە مەبەستى سەرزىشتكردن و ترساندن و چاككردنى رەوشت و دەرونى سزادراوەكە. (ابن عبدالبر، 1993، 24 / 95؛ الدسوقي، د، ت، 4 / 322؛ صدقي، 1987، 231 / 231)

وەكو چۆن (ابن هيرة) دەلێت: "ئەگەر گومانيان وابو تاووەكو ئەشكەنجە نەدرێت چاك نابێت ئەوا پىويستە ئەشكەنجە بدرێت، وە ئەگەر بەبێ ئەشكەنجەدان چاك دەبێت ئەوا پىويست بە ئەشكەنجەدانى ناكات" (2002، 2 / 265)

واته به گۆڤرهی جوړی تاوانه کان ئەم سزایه جێبه جێ ده کړیټ به سهر سزادراوه که، ده کړیټ به زوبان، به ندرکردن، لیدان یان دورخسته وه بێټ. (السمرقندي، 1994، 3 / 148؛ ضياء الدين الجندي، 2005، 245 / 245)

جیگه ی ئاماژه ی جوړه ی ئەشکه نجه دان له سروشتی ئەم سزایه دا له بنه ماکانی ئیسلام ئاماژه ی پیدراوه به م شیوه یه، نابیت ئیسی لاشه ی دورخراو بشکیت، پیستی شهق شهق بکړیټ، دوچار ی خوین به ربو بکړیټ، گوشتی لاشه که ی بۆگن بکړیټ، به لکو ده بېټ به ئەشکه نجه دانکی پارێزرا وته ندرسته وه ئەنجام بدریټ. (ابن الحزم، د. ت، 12 / 82-83)

ههروه ها (ابن بطال) ئاماژه ی بهو ئەشکه نجه دانه کردوه و ده لیت: "ناکۆکن له سهر ئەو ئەندامانه ی کهوا ئەشکه نجه ده درین"، ئاماژه به چهند بیروبوچونی زانایان کردوه له م باره یه وه، مالک ده لیت: "له سهرزنشتکردن ته نها له پشت ئەشکه نجه ده دریت" (ابو حنیفه) ده لیت: "هه مو ئەندامه کانی له ش ئەشکه نجه ده دریت ته نها دامین وده م وچا و سهر نه بیت" امام (الشافعی)^(٤) ده لیت: "دامین وده م وچا و پارێزرا وده بن". (2003، 8 / 468)، له لایه کی تر (علاءالدین السمرقندي) ده لیت: "ئەشکه نجه دان هه مو ئەندامه کان ده گرته وه به ی جیاوازی ته نها ئەو ئەندامه جیاوازه نه بیت که ده بنه هۆی مردن وه کو سهر وده م وچا و وسینگ وزگ ودامین" (1994، 3 / 143)، جگه له مه دورخراو مافی پارێزراوه له لایه نی جه سته یی که نابیت ده سته کاری سهر وریشی. بکړیټ وتاشینی بۆ بکړیټ، وه نابیت ماله که ی به تالان بېردریټ. (عمیره، 1998، 4 / 206)

له لایه کپتر ده کړیټ جوړه کانی سزای سهرزنشتکردن هه موی به یه که وه جێبه جێ بکړیټ وه کو چۆن (ابن لطف الله) ده لیت: "ده سه لاتدار بۆی هه یه به ندی بکات یا دوری بخاته وه یاخود سزای سهرزنشتکردنی به ته واوی به سه ردا جێبه جێبکات" (2003، 3 / 320)

ئهمانه ئەو ریکاره شه رعیه نه ن که ئیسلام ریکه ی پیدراوه بۆ په یره وکردنیان، کهوا له بنچینه دا بۆ ته مپکردن وچاک کردنی ئاکاره کانی دورخراوه که بو، به لام به پیی سه رده م ئەم سزایه بۆ لایه نه کانی تر به کارهاتوه، به شیوه یه ک زیاتر بۆ لایه نی سیاس ی به گشتی، به تایبه ت ئەو سه رده مه ی کهوا ده مانه ویت خسته نه روی بۆ بکه ین جیاوازیوه له سه رده مه کانی پیشوتر به هۆی بونی دو ده سه لاتداری جیاواز له یه ک کاتدا له به ریوه بردنی کاروباره کانی خه لافه تدا، بۆ نمونه خه لیفه ی عه باسی و(بنی بویه)^(٥) له ماوه ی نیوان (٣٣٤-٤٧٧/ک ٩٤٦-١٠٥٦ز)، خه لیفه و(آل سلجوق)^(٦) و پاشماوه کانی له ماوه ی نیوان (٤٤٧-٦٥٦/ک ١٠٥٦-١٢٥٨ز)، که هه ریه کییک له م ده سه لاتدارانه جیا له ئەوه ی تر به جوړیک ئەشکه نجه دانه که یان جێبه جێکردوه که دوریوه له سروشتی سزاکه، واته ئەو جوړه سزایانه نه بون کهوا له بنه رته دا بۆ ئەم جوړه سزادراوانه دیاریکراو، به لکو زۆر زیده رپه ی تیداکروه له کاتی جێبه جێکردندا.

باسی دوه م: جوړه کانی سزایی سه پینراو:

یه کپیک له و دیاردانه ی کهوا باویوه له م ماوه میژویه دا جوړاوجوړی ئەشکه نجه دانی دورخراوان بو، به م شیوه یه ی خواره وه:

یه که م: دیارده ی کوشتن وخنکاندن:

ئهم دو سزایه له و دیاردانه بون که دورخراوه کان روبه روی بونه ته وه، دورخراو هه بوه له زینداندا کوژراو، خنکینراوه به م شیوه یه:

أ- کوشتن:

فه‌رمانی کوشتن زیاتر بۆ که‌سه‌ سیاسیه مه‌ترسیداره‌کان بوه، به مه‌به‌ستی کۆتایی هێنان به مه‌ترسیه‌کانیان بۆ سه‌ر ده‌سه‌لات، چونکه مه‌نه‌وه‌ی ئه‌م نه‌یارانه له ژيان ده‌بوه هۆکارێک بۆ به‌رده‌وام بونی یاخی بون و لاوازکردن و کۆتایی هێنان به ده‌سه‌لاتداران، لێره‌دا ئاماژه به شیوازی کوشتنه‌که‌یان ده‌که‌ین، وه‌کو چۆن دوا‌ی ئه‌وه‌ی (زه‌هیر الحمدانی) خاوه‌نی (معرة النعمان)⁽⁷⁾ له‌لایه‌ن داروده‌سته‌که‌ی ولایه‌نگرانی ده‌ست به‌سه‌ر ده‌کریت له به‌رژه‌وه‌ندی (سعد الدوله الحمدانی) (٣٥٦/ک/٩٦٦ز)، دواتر دورده‌خریته‌وه بۆ قه‌لای (أفامیه) وله‌م قه‌لایه‌دا فه‌رمانی کوشتنی به‌سه‌ردا جێبه‌جێ ده‌کریت سالی (٣٥٨/ک/٩٦٩ز). (ابن العديم، 99/1996)

به‌کارهێنانی ژه‌هر پێگایه‌کی تریه‌وه بۆ کوشتنی دورخواه‌کان، بۆ نمونه له سه‌رده‌می خه‌لیفه (المطیع) (٣٣٤-٣٦٣/ک/٩٤٦-٩٧٤ز) ئه‌میر (عز الدوله بختيار البويهی) (٣٥٦-٣٦٧/ک/٩٦٧-٩٧٨ز) وه‌زیره‌که‌ی به‌ناوی (ابو الفضل الحسين الشیرازی)^(٨) دورخستۆته‌وه بۆ لای (شریف ابی الحسن) له (کوفه) سالی (٣٦١/ک/٩٧٢ز)، دوا‌ی به‌ندکردن ژه‌هری پێده‌دات و ده‌یکوژیت. (ابن الجوزي، ١٩٩٢، ١٤ / ٢١٥؛ ابن الأثير، 1997، 7 / 289؛ السيوطي، ٢٠٠٥ / ٣٦٧) هه‌رحی (الذهبي) ئاماژه به‌وه ده‌کات که‌وا ئه‌م وه‌زیره سالی (٣٦٢/ک/٩٧٣ز) له به‌ندیخانه به‌خواردنه‌وه‌ی ژه‌هر کۆتا به ژيانی خۆی هێنايیت. (١٩٨٤، ٢ / ٣٣٢)

ئه‌م دیاردیه‌ش دیاردیه‌کی باوی ئه‌و سه‌رده‌مه بوه، که‌وا ئه‌میر و سه‌رکرده‌کانی تر په‌یره‌وايان ده‌کرد، له پێگه‌ی ئه‌و ده‌رمانه‌ی که‌وا له ژێر ئه‌نگوستیله‌ی په‌نجه‌یان شارده‌بویانه‌وه، کاتیک له پۆسته‌کانیان لا ده‌دران و دورده‌خرانه‌وه بۆ به‌ندیخانه‌کان، بۆ پارێزگاریکردن له شکۆ و ناوبانگیان و سوکایه‌تی پێ نه‌کردنیان ئه‌م کاره‌یان ئه‌نجامداوه. (ابن الأثير، 1997، 7 / 570-571؛ النويری، ٢٠٠٤، ٢٦ / ٢٥)

دوا‌ی ئه‌وه‌ی (ابن سوری) و کوره‌که‌ی (شیث) له‌لایه‌ن سوڵتان (محمود الغزنوی) دورده‌خریته‌وه بۆ به‌ندیخانه‌ی (غزنه) سالی (٤٠١/ک/١٠١١ز)، (ابن سوری) ئه‌م زه‌لیلی و به‌ندایه‌تییه‌ی پێ قه‌بول نه‌بوه، بۆیه له کاتی به‌پێکردنی ئه‌و ژه‌هره ده‌خوات که‌وا له ژێر ئه‌نگوستیله‌که‌ی دابوه، به‌م شیوه‌یه له پێگادا کۆتایی به‌ژيانی خۆی هێناوه. (النويری، ٢٠٠٤، ٢٦ / ٢٥؛ محمد، ٢٠٠٥ / ١٠٤-١٠٥)

هه‌ر سه‌باره‌ت به ئه‌ندامانی بنه‌مائه‌ی (الحمدانی)⁽⁹⁾ دوا‌ی ئه‌وه‌ی (ابی تغلب الحمدانی) له‌لایه‌ن (دغفل بن المفرج بن الجراح الطائي)^(١٠) کاربه‌ده‌ستی (الرملة)^(١١) ده‌ست به‌سه‌ر ده‌کریت سالی (٣٦٩/ک/٩٧٩ز)، دواتر دورده‌خریته‌وه بۆ لای خه‌لیفه‌ی فاطمی (العزیز بالله) (٣٦٥-٣٨٦/ک/٩٧٥-٩٩٦ز)، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک له (مصر) له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتدارانه‌وه ده‌کوژیت سالی (٣٩٩/ک/١٠٠٩ز). (مسکویه، ٢٠٠٠، ٦ / ٤٥٣-٤٥٢؛ ابن کثیر، 1989، 11 / 292؛ ابن خلدون، ٢٠٠٠، 4 / 320؛ چلبی، ٢٠١٣ / ١٧٣)

زۆرجار ئه‌میره‌کان ئه‌م سزایه‌یان جێبه‌جێکردوه به‌سه‌ر وه‌زیر و کاربه‌ده‌ستانی تر، وه‌کو چۆن (مؤید الدوله البويهی)⁽¹²⁾ له‌سه‌ر داواکاری ئه‌میر (عضد الدوله) (٣٦٧-٣٧٢/ک/٩٧٧-٩٨٢ز) ی برای وه‌زیر (ابا الفتاح بن عمید) و بنه‌مائه‌که‌ی و داروده‌سته‌که‌ی ده‌ستگیرکردن و دوری خستونه‌ته‌وه بۆ به‌ندیخانه‌کانی قه‌لای (فارس)⁽¹³⁾ سالی (٣٦٦/ک/٩٧٧ز)، دواتر که‌سه‌ی پێکێ سپاردوه که‌وا ئه‌شکه‌نجه‌ی بدات، چاوپێکیان کوێرکردوه و پێش و که‌پویان برپوه و دواتر کوژراوه، واته سزای هه‌تکردنیان به‌سه‌ردا جێبه‌جێکردوه، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م وه‌زیره په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ ئه‌میر (بختيار بن معزالدوله) (٣٥٦-٣٦٧/ک/٩٦٧-٩٧٨ز) دروستکردوه که‌وا نه‌یاری (عضد الدوله) بوه، هۆکارێکی تر ئه‌م وه‌زیره ده‌ستی گرتوه به‌سه‌ر

هیزی سه‌ربازی که بۆته جیگه‌ی مه‌ترسی بنه‌ماله‌ی (مؤید الدوله). (ابن الأثیر، ۱۹۹۷، ۷ / ۳۴۷-۳۴۸؛ الشالجي، د، ت، ۴ / ۸۸-۸۹)

هه‌مو ئه‌م رێکارانه بۆ ترساندنێ کاربه‌ده‌ستانی ده‌ورو به‌ر بوه، بۆ ئه‌وه‌ی بیر له‌ یاخی بون و بێ فه‌رمانی گه‌وره‌کانیان نه‌که‌نه‌وه.

نمونه‌یه‌کی تر له‌م شیوه‌یه‌ی دوا‌ی ئه‌وه‌ی (أبو بکر محمد بن أحمد بن سهل بن نصر-الرملي) ناسراو به‌ (ابن النابلسی-) له‌ (دمشق) دورد‌ه‌خریته‌وه بۆ (مصر-) به‌ توندترین سزا ده‌کوژرێت که ئه‌ویش دامالینی پێسته‌که‌ی بوه له‌سه‌ر لاشه‌ی و دواتر له‌ خاچ دراوه، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی گوته‌یه‌تی: "ئه‌گه‌ر ده‌ تیرم پێ بیت نو له‌ مه‌غاریه‌کان ده‌گرم ویه‌کێک له‌ رۆمه‌کان". (ابن القلانسی، ۱۹۸۲ / ۱۰؛ ابن الأثیر، 1997، 7 / 320؛ أبو محمد الکتانی، ۱۴۰۹ / ۹۷)

له‌لایه‌کی تر په‌راندنی که‌للە سه‌ر جوړی تری ئه‌شکه‌نجه‌دان بوه که‌وا له‌ به‌رامبه‌ر دورخراوه‌کان به‌ کارهاتوه، وه‌کو چۆن والی ئه‌میر (معز الدوله) (۳۳۴-۳۵۶ک/۹۴۶-۹۶۷ز) له‌ (کوفه) که‌للە سه‌ری دورخراوێکی په‌راندوه سالی (۳۷۰ک/۹۸۰ز)، دواتر که‌للە سه‌ره‌که‌ی ناردوه بۆ به‌غدا بۆلای ئه‌میر. (ابن الجوزي، ۱۹۹۲، ۱۴ / ۲۷۷)

له‌لایه‌کی تر ئه‌میر (عضد الدوله) یه‌کێک له‌ لایه‌نگرانی به‌ ناوی (أبي الوفاء طاهر بن محمد) ده‌ست به‌سه‌ر کردوه و دوری خستۆته‌وه بۆ قه‌لای (المهاکی) سالی (۳۷۲ک/۹۸۲ز)، دوا‌ی مردنی ئه‌میر ئه‌م دورخراوه له‌لایه‌ن (أبو عبدالله بن سعدان) که نه‌یاری بو که‌للە سه‌ره‌که‌ی له‌ لاشه‌ی جیاکراوه‌ته‌وه. (الروذراوري، ۱۹۱۶، ۱۶ / ۱۰)

هه‌روه‌ها کاتیک (أبي الحسين) له‌لایه‌ن داروده‌سته‌ی (فخر الدوله البويهی) (۳۶۶-۳۸۷ک/۹۷۷-۹۹۷ز) ی مامی دورد‌ه‌خریته‌وه بۆ (الری) سالی (۳۷۵ک/۹۸۵ز)، دواتر له‌لایه‌ن مامیه‌وه ده‌خریته به‌ندیخانه، به‌ هوکاري ئه‌وه‌ی له‌ ده‌سه‌لاتی مامی یاخیبوه و یستویه‌تی ده‌ست بگرێت به‌سه‌ر (أصفهان)، کاتیک (فخر الدوله) (۳۶۶-۳۸۷ک/۹۷۷-۹۹۷ز) نه‌خۆش ده‌که‌وێت وله‌ مردن نزیک ده‌بێته‌وه که‌سێک راده‌سپێرێت بۆ کوشتنی برازاکه‌ی. (الروذراوري، ۱۹۱۶، ۳ / ۱۲۲-۱۲۳؛ مسکویه، ۲۰۰۰، ۷ / ۱۴۸؛ الثعالبي، ۱۹۸۳، ۲ / ۲۶۱؛ اقبال، 1989 / 77-78؛ الشالجي، د، ت / ۳۰)

له‌م رۆژگارهدا دوا‌ی دورخستنه‌وه‌ی کورانی ئه‌میر (بختیار البويهی) (۳۵۶-۳۶۷ک/۹۶۷-۹۷۸ز) بۆ (فارس)، سالی (۳۸۳ک/۹۹۴ز)، دو له‌ کوره‌کانی (بختیار) له‌لایه‌ن (أبا علی ابن أستاذ هرمز)^(۱۴) کاربه‌ده‌ستی ئه‌میر (صمصام الدوله) (۳۷۳-۳۷۷ک/۹۸۴-۹۸۸ز) ده‌کوژرێن له‌ قه‌لاکه‌ و ئه‌وانی تر دورد‌ه‌خاته‌وه بۆ به‌ندیخانه‌ی قه‌لای (جنید)، هوکاري که‌ ئه‌مانه له‌لایه‌ن ژماره‌یه‌ک له‌ ده‌یله‌مه‌کان ئازاد کراون و ده‌ستیان گرتبو به‌سه‌ر قه‌لاکه‌. (الروذراوري، ۱۹۱۶، ۳ / ۲۴۸-۲۴۹)

به‌هه‌مان شیوه (أبي علی الحسن بن أحمد ابن حموله) وه‌زیری ئه‌میر (فخر الدوله البويهی) (۳۸۵-۳۸۷ک/۹۹۵-۹۹۷ز) دوا‌ی دورخستنه‌وه‌ی بۆ مه‌مله‌که‌تی میر (بدر بن حسنويه) (369-405ک/980-۱۰15ز) ی کوردی له‌ ترسی سه‌ربازه یاخیبوه‌کان سالی (۳۸۷ک/۹۹۷ز)، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک بنه‌ماله‌ی ئه‌میر (فخر الدوله) له‌ (الری) که‌سێکیان ریسپاردوه و ناردویانه بۆ کوشتنی ئه‌م وه‌زیره. (الروذراوري، ۱۹۱۶، ۳ / ۲۹۹؛ مسکویه، ۲۰۰۰، ۷ / ۳۵۲)

له‌لایه‌کی تر له‌ نیو میرنشینه کوردیه‌کانیش ئه‌م جوړه سزایه په‌یره‌وکه‌راوه، کاتیک (زهمان) خاوه‌نی شاری (خانقین) و کوره‌کانی له‌لایه‌ن (أبو الفتح بن عناز) (۳۸۱-401ک/۹۹۲-1011ز) میری میرنشینی (عنازی) کوردی له‌ (خانقین)

دورده خرىنه وه وده خرىنه زيندان، له لايه ن ئه مير سى له كورپه كانى به بهرچاوى ده كوژرپن و (زوهمان) دواى ماوه يه ك له بهنديخانه كوچى دواي ده كات. (مسكويه، ٢٠٠٠، ٧ / ٤٠٠؛ ابن الاثير، ١٩٨٧، ٨ / ٣١)

هوكاره كه ئه مانه هه ولى شكاندى بهنديخانه و راكردنيان داوه، به لام پيلانه كه يان ئاشكرايه.

به هه مان شيوه كاتيىك (ابن سوري) حاكمى (الغور) و كورپه كه ي (شيى) له لايه ن سولتان (محمود الغزنوى) (٣٨٨-٤٢١ ك/٩٩٨-١٠٣٠ ز) ده ست به سه ر ده كرين و دورده خرىنه وه بو بهنديخانه ي (غزنه) سالى (٤٠١ ك/١٠١١ ز)، ئه م هه لويسى ته ي سولتان كارى گه رى گه وره ي كردو ته سه ر ده روى (ابن سوري) ئه م زه لىلى و به نديا ه ته ي پى قه بول نه بو، بو يه له كاتى به ريكردنى ئه و ژه ره ده خوات كه وا له ژير ئه نگو ستيه كه ي شار دبو يه وه، به م شيوه يه له ريگدا كو تايى به ژيانى خو ي هينا وه. (النويري، ٢٠٠٤، ٢٦ / ٢٥؛ محمد، ٢٠٠٥، ١٠٤ / ١٠٥)

سولتانه گه وره كانيش روه به روى ئه م سزايه بونه ته وه، وه كو چون دواى دورخستنه وه ي سولتان (مسعود بن محمود الغزنوى) (٤٢١-٤٣٢ ك/١٠٣٠-١٠٤١ ز) و خانه واده كه ي له لايه ن برا كه ي بو قه لاي (كيكى) له ده ورو به رى (غزنه) سالى (٤٣٢ ك/١٠٤١ ز)، دواى ماويه كى سولتان له م قه لايه له لايه ن برازا كه ي ده كوژرپن و ده خرىنه نيو بيريك و سه رى داده پوشرپن، ئاماژه به وه ده كرپن كه وا به زيندوي خرا وه ته نيو بيره كه و سه ره كه ي دا پو شرا وه دواتر مر دوه. (ابن الاثير، ١٩٩٢، ٨ / ١٦-١٧؛ ابن العبري، ١٩٩٢، ٨٣ / ١٩٩٢؛ اقبال، ١٩٨٩، ٨ / ١٩٩-١٩٨)

وه زيره كان پى به ش نه بونه له م سزايه، بو نمونه كاتيىك ئه مير (ابى كاليجار البويهى) (٤٣٥-٤٤٠ ك/١٠٤٤-١٠٤٩ ز) وه زيره كه ي به ناوى (محمد بن جعفر بن ابى الفرج)^(١٥) نازنا وه كه ي (ذا السعادات) بو، دورده خاته وه بو قه لاي (بنى ورام) له (به ندف)^(١٦) سالى (٤٤٠ ك/١٠٤٨ ز)، دواتر ئه مير بريا رى كو شتى به سه ردا جيبه جى كرد وه. (ابن الجوزى، ١٩٩٢، ١٥ / ٣١٦)

زو رجا ر كه سه سياسيه كان به هوى ئه وه ي كه وا مه تر سى بونه له سه ر به رژه وه ندى ده سه لاتداران، دواى دورخستنه وه يان روه به روى ئه م كو شتن بونه ته وه، نمونه ئه مير (قريش) سه رو ك هوزى (بنى عقيل)^(١٧) دواى ئه وه ي ((ابو المنيع قرواش بن المقلد)^(١٨) مامى دورى ده خاته وه بو قه لاي (الجراحيه) له موسل، دواى ماويه ك له م قه لايه سزاي په راندنى كه لله سه رى بو ده ركرد وه سالى (٤٤٤ ك/١٠٥٣ ز)، دواتر لاشه كه ي ده گه رپنرپته وه بو موسل وله به شى روزه لات له (نينوى) ده نيژرپن. (ابن الاثير، ١٩٩٧، ٨ / ١٠٥؛ ابن الوردي، ١٩٩٦، ١ / ٣٤٢؛ ابن فضل الله العمري، ٢٠٠٥، ٢٦ / ٢٤٤؛ ابن خلدون، ٢٠٠٠، ٣٣٩-٣٤٠؛ ابن العماد، ١٩٨٩، ٤ / ٤٩٢؛ السيد، ٢٠١١، ٥٧٤)

زو ر جا ر ده سه لاتدارى نو ي هه لسا وه به جيبه جى كردنى ئه م سزايه به سه ر نه ياره كه يان، وه كو چون دواى ها تنه سه ر ده سه لاقى سولتان (الب ارسلان)^(١٩) سالى (٤٥٥ ك/١٠٦٣ ز)، (عميد الملك الكيندرى)^(٢٠) وه زيرى دورخستنه وه بو (مرو الروذ)^(٢١) سالى (٤٥٦ ك/١٠٦٤ ز)، دواتر له م شوينه دا كوژرا وه و كه لله سه ره كه ي نيژدرا وه بو لاي سولتان (الب ارسلان) له (كرمان). (ابن الاثير، ١٩٩٧، ٨ / ١٨٨؛ ابن فضل الله العمري، ٢٠٠٥، ٢٦ / ٢٦٦؛ النويري، ٢٠٠٤، ٢٦ / ١٧٥؛ الذهبي، ١٩٨٤، ٣ / ٢٤٣؛ الشالجي، د، ت، ٣ / ٦٩)

جو رپكى تر په راندنى كه لله سه رى به كو مه ل بو له دواى دورخستنه وه يان، بو نمونه كاتيىك ئه مير (منير الدوله الجيوش) والى (الفاطمى) له سه ر (صور)^(٢٢) له خه ليفه (المستنصر بالله)^(٢٣) ي يا خى ده بپن سالى (٤٨٦ ك/١٠٩٣ ز)، له لايه ن

خەڵکی ناوچە کە (منیر الدولە) و دارودەستە کە دەست بە سەر دە کرێن و دور دە خڕنەووە بۆ (مصر-)، دواى گەشتنیان هەمویان کەلە سەریان بە شمشێر دە پەرێندریت. (ابن القلانسی، ۱۹۸۲ / ۲۰۵؛ ابن الأثیر، ۱۹۹۷، ۸ / 370-371)

هەندێک جار هۆکاری بێ یاردانی کوشتنی دورخراوە کە لە لایەن دەسەڵاتدارەووە بۆ ئەو دە گەرێتەووە کەوا جارێکی تر ئەم دورخراوە لە لایەن نەیارە کەووە لە دژی بە کارنە هێتەووە، وەکو چۆن سولتان (محمود بن محمد بن ملکشاھ) (۵۱۱-۵۲۵/ک-۱۱۱۸-۱۱۳۱ز) وەزیرە کە (شمس الملک) دورخستۆتەووە بۆ (خلخال) سالی (۵۱۷/ک-۱۱۲۴ز)، دواتر کوشتویەتی، چونکە لەو ترساووە کەوا (سنجر)^(۲۴) داوای وەزیرە کە بکات و بێگەرێتەووە بۆلای خۆی، دواتر بە هەردوکیان دژی سولتان بوەستەووە. (ابن الأثیر، ۱۹۹۷، ۸ / 68۸-6۸9)

لە لایەکی تر سولتان (مسعود السلجوقی) (511-547/ک-۱۱۱۷-۱۱۵۳ز) دواى دورخستەووەی (ابن البقش السلاجی)^(۲۵) جێگرە کە بۆ (تکریت) بۆلای (مجاهد الدین بهروز) سالی (۵۳۲/ک-۱۱۳۸ز)، فەرمانی پێکدووە کەوا بیکوژیت، دواى گەشتنی ئەم هەواڵە بە (ابن البقش)، خۆی دەخاتە نێو روبراری دیجلە و کۆتا بە ژیاى خۆی دەهینیت. (ابن الأثیر، ۱۹۹۷، 9 / 98)

ئەم سزایە تەنها دورخستەووە بوە لە بەغدا بۆ (تکریت) بۆ ئەوێ بەخێتە بەندیخانەووە، بۆیە کاتیک هەواڵی نەهێنی کوشتنی پێدەگات، خۆی دەخاتە نێو روبراری دیجلە، ئەمە جوړە هەلوێستێکی تری ئەمیرە گەورەکان بوە کەوا ریسوای وزە لیلیان بۆ قەبول نەبوە بۆیە بێ یاری خۆ کوشتنیان داو.

ئەم جوړە سزایە ئەندامانی بنەمالەى دەسەڵاتداری گرتۆتەووە، بەتایبەت دواى مردنی سولتانى گەورە، بۆ نمونە دواى مردنی سولتان (مسعود السلجوقی) سالی (۵۴۷/ک-۱۱۵۳ز) یەک ریزی لە نێو مائباتی سەلجوقیەکان کۆتایی هاتو، بەشیوەیەک لە گەڵ دورخستەووەی یەکتری سزای کوشتنیان لە دژی یەکتری بە کارهێناو، وەکو چۆن کاتیک سولتان (ملکشاه بن محمد السلجوقی) (۵۴۷-۵۴۸/ک-۱۱۵۳-۱۱۵۴ز) لە لایەن (خاص بك بن بلنکری)⁽²⁶⁾ دور دە خڕنەووە بۆلای سولتان (محمد شاه بن محمود) (۵۴۷-۵۵۴/ک-1153-1159ز) لە (خوزستان) سالی (۵۴۸/ک-1154ز)، سزای کوشتنی بە سەردا جێبەجێ کردووە. (ابن الأثیر، 1997، 9 / ۱۸۷؛ الشالچی، د، ت، 5 / ۳۱۱)

ب- خنکاندن:

ئەمە جوړێکی ترە لەو سزایانەى کەوا لەو سەردەمەدا رۆبەرۆی دورخراوەکان بۆتەووە لە لایەن دەسەڵاتدارانەووە بەم شیوەیە:

جارى وا هەبوە دورخراوە کە سزای خنکاندن لە ناو ئاودا بۆ بە کارهاتو، وەکو چۆن ئەمیر (معز الدولە) لە بەرامبەر سەرکردەى کى دەیلەمى یاخیبو (روزیهان بن ونداد خرشید الدیلمى) ی بە کاری هێناو و بە نەهێنی لە ناوچەى (سمیریه) خوار کۆشکی خیلایە لە ئاودا خنکاندوێتی سالی (۳۴۵/ک-۹۵۷ز)، چونکە کەسایەتیهکی دیاری دەیلەمەکان بوە و لایەنگری زۆریو، لە لایەکی تر دەیلەمەکان ویستویان ئازادی بکەن. (المقدسی، ۱۹۵۸ / ۱۷۱؛ مسکویه، ۲۰۰۰، 6 / ۲۰۴؛ ابن کثیر، 1990، 11 / 230؛ ابن تغری بردی، ۱۹۶۳، 3 / ۳۱۵)

لە نێو خودی بنەمالەى دەسەڵاتداری سەلجوقی ئەم سزایە دژ بە یەکتری بە کارهاتو، بۆ نمونە کاتیک سولتان (ملکشاه بن الب ارسلان السلجوقی) (۴۶۵-۴۸۵/ک-۱۰۷۲-۱۰۹۲ز) سالی (۴۶۵/ک-۱۰۷۳ز) دەبێتە جێگرەوێ باوکی، مامە کەى بە ناوی (قاوورت بک) دژی دەوستیتهووە، (ملکشاه) دەتوانیت دەست بە سەری بکات و لە دواى دورخستەووە

فهرمانى خنكاندى بۇ دەرکردو، باس له وه ده كړيت كه (قاورت) به ده ستي خوى خوى كوشتبىت به خواردى نه و ژههرى كهوا له ژپره وهى نهنگوستيله كهى شارديويه وه. (ابن الجوزى، ۱۹۹۲، ۱۶ / ۱۴۶؛ ابن الأثير، 1997، 8 / 236-235؛ الذهبي، ۱۹۸۴، ۳ / ۲۵۸-۲۵۹؛ طقوش، 2016 / 122-121)

له لايه كى تر سولتان (بركيارق بن ملكشاه) (498-487ك/۱۰۹۴-۱۱۰۵ز) هم سزايه لى به رامبه ر مامه كهى به ناوى (تكش) به كارهيئاوه دواى دورخستنه وهى بۇ (تكريت) سالى (۸۷ك/۱۰۹۴ز)، هوكاره كهى بۇ نه وه ده گه رپته وه كه ويستويه تى په يوه ندى به (تتش)⁽²⁷⁾ لى براى بكا ت له دژى سولتاني نو. (ابن الأثير، 1997، 8 / 385)

ههروه ها دواى نه وهى سولتان (سليمان شاه السلجوقي) (556-555ك/۱۱۶۰-۱۱۶۱ز) له (همدان) له لايه ن خزمه تكاره كهى به ناوى (كردبازو) ده ست به سه رده كړيت و دورده خريته وه بۇ به نديخانه ي كه كيك له قه لاكانى دوروبه ر سالى (۵۵۵ك/۱۱۶۰ز)، دواتر به ژههرخواردن كو تايان به ژياني هيئاوه، ئاماژه به وهش كراوه كهوا خنكيترابيت. (ابن الأثير، 1997، 9 / 279)

شيوازيكى ترى خنكاندن دانشتنى په كيك له سه ر پييه كاني دورخراوه كه و نه وهى تر به سه ر سه ريه وه ئينجا به په تيك دهى خنكين، وه كو چون هم شيوازه له به رامبه ر په كيك له كوره كاني وزير (ابن هبيرة) (560-499ك/۱۱۰۵-۱۱۶۷ز) به ناوى (عزالدين محمد) په پيره وكراوه سالى (۵۶۱ك/۱۱۶۶ز). (ابن الجوزى، ۱۹۹۲، 18 / 172؛ الشالجي، د، ت، ۱۲۷ / ۳)

دوهم: كو پړ كړدن:

هم سزايه روبه روى دورخراوه كان بوته وه به تاييه ت كه سه نزيكه كان و داروده سته ي خه ليفه و نه مير و سولتانه كان، چونكه كو پړ كړدن ده به وهى رپگري كړدن له وه رگرتى پله و پو ست له كاروبارى ده ولته ندا، له لايه كى تر هم سزايه شيوازيكى نو ي هم سه رده مه بوه داهي تراوه، كهوا له سه رده مه كاني پيشوتر بو هم لايه نه به كار نه هاتوه.

وه كو چون له سه ره تاي ده سترگرتى كوراني (بويه) به سه ر خه لافه ت هم سزايه يان له به رامبه ر خه ليفه دا جيبه جي كړدوه، دواى نه وهى نه مير (معز الدوله) (۳۳۴-۳۵۶ك/۹۶۶-۹۶۷ز) هه لسا وه به دورخستنه وهى خه ليفه (المستكفي) (۳۳۳-۳۳۴ك/۹۴۴-۹۴۶ز) له پو سته كهى سالى (۳۳۴ك/۹۴۶ز)، دواتر سزاي كو پړ كړدن به سه ردا جيبه جي كړدوه، نه مه يه كه م كاردانه وهى كوراني (بويه) بو به رامبه ر به خه ليفه. (المسعودي، د، ت / ۳۴۵؛ ابن الجوزى، ۱۹۹۲، ۱۴ / ۴۵؛ ابن العبري، ۱۹۹۲، ۱۶۷ / ۱؛ ابن تغري بردي، ۱۹۶۳، ۳ / ۲۸۵؛ السيوطي، ۲۰۰۵ / ۳۷۰؛ فييه، 1990 / 222)

له لايه كى تر كاتي ك توركه كان به سه ر كړدايه تى (تكين الشيرازى) له (ناصر الدوله الحمداني)⁽²⁸⁾ (۳۱۷-۳۵۸ك/۹۲۹-۹۶۹ز) هه لده گه رپته وه، نه مير به هاوكارى (معز الدوله) ده توانيت هم سه ر كړده يه ده ست به سه ر بكا ت سالى (۳۳۵ك/947ز)، دواتر سزاي كو پړ كړدن به سه ردا جيبه جي ده كات و دورى ده خاته وه بۇ به غدا. (مسكويه، ۲۰۰۰، ۶ / ۱۴۰-۱۴۲؛ ابن الأثير، 1997، 7 / 173-172؛ ابن خلدون، 2000، 4 / 301؛ الشالجي، د، ت، ۱۸۸ / ۵)

هم سزايه نه نداماني بنه ماله ي ده سه لاتداريشى. گرتوته وه، وه كو چون نه مير (نوح الساماني)⁽²⁹⁾ دواى نه وهى (ابراهيم) لى مامى دژى ده وه ستيته وه به مه به ستي وه رگرتى ده سه لات، خوى وژماره يه ك له نه نداماني بنه ماله كهى له لايه ن نه مير (نوح) لى برازاي ده ست به سه ر ده كرين، دواتر دورده خريته وه بۇ (بخارى) و سزاي كو پړ كړدن يان به سه ردا جيبه جي ده كات

سالی (۳۳۷/ک/۹۴۹ز). (المقدسی، ۱۹۵۸ / ۱۵۹-۱۶۰؛ ابن الأثیر، ۱۹۹۷، ۷ / ۱۶۹-۱۷۰؛ ابن تغری بردی، ۱۹۶۳، ۲۹۵ / ۳)

جیبه‌جیکردنی ئەم سزایه بۆ ئەوه بوه به‌یه‌ک جاری بپروکە ی‌یاخیبون وەرگرتنی دەسەلات له هۆشیان بپڕێته‌وه.

هه‌ندی‌ک جار ده‌سه‌لاتدار که‌وتۆته ژێر کاریگه‌ری ده‌وروبه‌ره‌که‌ی له جیبه‌جیکردنی ئەم سزایه، وه‌کو چۆن ئەمیر (شرف الدوله) (۳۷۲-۳۸۰/ک/۹۸۳-۹۹۰ز) له‌لایه‌ن (نحریر الخادم) ی خزمه‌تکاری پێشنیاری ئەوه‌ی بۆ کراوه‌ که‌وا (صمصام الدوله) (۳۷۳-۳۷۷/ک/۹۸۴-۹۸۸ز) ی برای بکوژیته‌ له‌ دوا‌ی دورخستنه‌وه‌ی بۆ یه‌کی‌ک له‌ به‌ندی‌خانه‌کانی قه‌لای (فارس)، ئەمیر دژی ئەم پێشنیاره‌ بوه، به‌لام دوا‌ی ئەوه‌ی ئەمیر دو‌جاری نه‌خۆشیه‌کی کوشنده‌ ده‌بێته‌وه‌ (نحریر) پێی راده‌گه‌یه‌نیت که‌وا چاره‌نوسی ده‌سه‌لاته‌که‌ی له‌ مه‌ترسی دایه‌ به‌ مانه‌وه‌ی (صمصام الدوله)، بۆیه ئەگه‌ر ناشی کوژیته‌ ئەوا کوژی‌ری بکه، ئەمیر هاتۆته‌ سه‌ر بۆچونه‌که‌ی وسالی (۳۷۹/ک/۹۸۹ز) که‌سی‌کی به‌ ناوی (محمد الشیرازی بن الفراه) ی راسپاردوه‌ی بچیت بۆ (اهواز) و (صمصام الدوله) ی برای کوژی‌ری بکات، هه‌رچه‌نده‌ له‌ سه‌ر وه‌بندی جیبه‌جیکردنی فه‌رمانه‌که‌ ئەمیر کوچی دوا‌ی کردوه، به‌لام فه‌رمانه‌که‌ی جیبه‌جی کراوه. (الروذرآوری، ۱۹۱۶، ۳ / ۱۴۹-۱۵۰؛ مسکویه، ۲۰۰۰، ۷ / ۱۷۹؛ ابن الاثیر، ۱۹۹۷، ۷ / ۴۲۶؛ ابن العبري، ۱۹۹۲، ۱۷۳؛ النويري، ۲۰۰۴، ۲۳ / ۱۱۷؛ ابن کثیر، ۱۹۹۰، ۱۱ / ۳۰۵؛ ابن فضل الله العمري، ۲۰۰۵، ۲۶ / ۱۸۰؛ السیوطی، ۲۰۰۵، ۲۸۲ / ۳۸۲؛ ابن العماد، ۱۹۸۹، ۴ / ۴۰۴؛ اقبال، ۱۹۸۹، ۷۸ / ۷۸)

جیبه‌جیکردنی بریاره‌که‌ی ئەمیر دوا‌ی مردنی، به‌لگه‌ی رقی وکینه‌ی داروده‌سته‌ی ئەمیربوه له‌ به‌رامبه‌ر (صمصام الدوله).

ئه‌میرێکی تری کوردی رۆبه‌رووی ئەم سزایه‌ بۆته‌وه، بۆ نمونه دوا‌ی ئەوه‌ی کورده (لوریه‌کان) له‌ میر (سرخاب) برای ئەمیر (ابی الشوک العناز) (۴۰۱-۴۳۷/ک/۱۰۱۱-۱۰۴۶ز) میری میرنشینی (عنازی) هه‌لده‌گه‌رێنه‌وه‌ و میر ده‌ست به‌سه‌ر ده‌که‌ن، دوری ده‌خه‌نه‌وه‌ بۆلای (إبراهيم ينال) دایک برای (طغرل بک) (۳۰) سالی (۴۳۹/ک/۱۰۴۸ز)، هۆکاره‌که‌ی خراپی هه‌لسوکه‌وتی میره‌که‌ بوه له‌ به‌رامبه‌ریان، دواتر به‌ دپنده‌ترین شیوه‌ ئەشکه‌نجه‌ ده‌دریت وچاوێکی کوژی‌ری ده‌کریت له‌لایه‌ن (إبراهيم ينال). (ابن الجوزي، ۱۹۹۲، ۱۵ / ۳۰۸؛ ابن الأثیر، ۱۹۹۷، ۸ / ۶۰؛ النويري، ۲۰۰۴، ۲۶ / ۱۶۳؛ ابن کثیر، ۱۹۹۰، ۱۲ / ۵۶؛ النقشبندی، ۲۰۱۳ / ۱۳۹؛ ارشاک، ۲۰۰۹ / ۲۲۸)

ده‌سه‌لاتداری نوێ (الطنطاش) ئەم سزایه‌ی به‌سه‌ر که‌سی نزیکی خۆی جیبه‌جیکردوه له‌ پێناو مانه‌وه‌ له‌ ده‌سه‌لات، بۆ نمونه دوا‌ی مردنی ئەمیر (امین الدوله) خاوه‌نی (صرخد) (۳۱) و بصری (۳۲)، کوپله‌که‌ی به‌ ناوی (الطنطاش) ده‌ست ده‌گریت به‌سه‌ر هه‌ردو قه‌لاکه‌، له‌دوا‌یدا ئەشکه‌نجه‌ی (خطلخ) ی برای داوه‌ وچاوێکی کوژی‌ری کردوه و دوری خستۆته‌وه‌ بۆ (دمشق)، دواتر (الطنطاش) له‌ سالی (۵۵۰/ک/۱۰۵۵ز) کوچی ده‌وا‌ی کردوه. (الصفدي، ۲۰۰۰، ۹ / ۲۱۳؛ الشالجي، د، ت، ۹۲ / ۴)

زۆرجار سوڵتانی نوێ به‌ له‌ناوبردنی نه‌یاره‌که‌ی نه‌وه‌ستاوه به‌لکو رۆبه‌رووی خانه‌واده‌که‌شی بۆته‌وه‌ و ئەم سزایه‌ی به‌سه‌ردا جیبه‌جیکردون، وه‌کو چۆن دوا‌ی ئەوه‌ سوڵتان (ملکشاه بن الب ارسلان) سالی (۴۶۵/ک/۱۰۷۳ز) (قاوورت بک) ی مامی ده‌ست به‌سه‌ر کردوه، منداڵه‌کانی کوژکردونه‌ته‌وه‌ له‌ گه‌ل (ابراهيم ينال) زاوای مامی، دواتر یه‌که‌یه‌که‌ (کلی) کردونه‌ته‌ چاویان به‌ مه‌به‌ستی کوژی‌کردن، دوا‌جا‌ر دوری خستونه‌ته‌وه‌ بۆ (همدان). (ابن الجوزي، ۱۹۹۲، ۱۶ / ۱۴۶؛ طقوش، ۲۰۱۶ / ۱۲۲؛ الشالجي، د، ت، ۹۲ / ۴).

دورخراوه‌کان ته‌نھا ڕوبه‌پوی چاو کوێرکردن نه‌بونه‌ته‌وه، به‌لکو سزای چاو ده‌ره‌ینانیان له‌ به‌رامبه‌ردا به‌کارهاتوه، وه‌کو چۆن دواى ئه‌وه‌ی سوڵتان (ملکشاه) سه‌رۆکی سه‌رۆکان (ابوالمحسن بن کمال الملک ابی الرضا) دورده‌خاته‌وه‌ بۆ به‌ندیخانه‌ی قه‌لای (ساوه)، فه‌رمان به‌ ده‌ره‌ینانی چاوی ئه‌م که‌سایه‌تیه‌ ده‌کات وچاوه‌که‌ی به‌ چه‌قۆ ده‌رده‌هینن سالی (١٠٨٤/ک/١٠٨٤ ز)، دواتر بۆ سوڵتانی ره‌وانه‌ ده‌که‌ن، ئه‌ویش فری دهادته‌ پێش سه‌گی ڕاو، هوکاره‌که‌ ئه‌م که‌سایه‌تیه‌ وسته‌یه‌تی نیوانی سوڵتان وه‌زیره‌که‌ی (نظام الملک)^(٣٣) تیک بدات، به‌ مه‌به‌ستی هه‌ینانه‌ دی به‌رژوه‌نده‌ی کانی. (ابن الجوزي، ١٩٩٢، ١٦ / ٢٢٨؛ ابن الاثير، ١٩٩٧، ٨ / ٢٨٨؛ النويري، ٢٠٠٤، ٢٦ / ١٨٦؛ الشالجي، د، ت، ٤ / ٩٥)

سێیه‌م: ده‌ستگرتن به‌سه‌ر سه‌روه‌ت و سامان:

ئهمه‌ جوړه‌ سیاسه‌تییکی تری ده‌سه‌لاتداران بوه‌ له‌ به‌رامبه‌ر دورخراوان په‌یره‌ویان کردوه، دواى دورخستنه‌وه‌یان ده‌ستیان گرتوه‌ به‌سه‌ر سه‌روه‌ت و سامانیان، ئه‌م سیاسه‌ته‌ سه‌ره‌تا له‌لایه‌ن کورانی (بویه) جیبه‌جیکراوه، کاتیک ئه‌میر (عز الدوله‌ بختیار) (356-367/ک/٩٦٧-٩٧٧ ز) ده‌سه‌لات ده‌گریته‌ ده‌ست، یه‌کیک له‌ سیاسه‌ته‌کانی ده‌ست گرتن بوه‌ به‌سه‌ر موڵک و مالی گه‌وره‌ پیاوani ده‌یله‌م دواى دورخستنه‌وه‌یان، به‌هۆی چاوتیپین له‌و سه‌روه‌ت و سامانه‌ی که‌وا کویان کردبووه‌وه. (مسکویه، ٢٠٠٠، ٦ / ٢٧٣-٢٧٤؛ المقدسي، ١٩٥٨، ١٩٦؛ ابن کثیر، 1990، 6 / 263؛ القلقشندي، 1985، 1 / 303-٣٠٤)

له‌لایه‌کی تر له‌ دواى ئه‌وه‌ی ئه‌میر (عز الدوله‌ بختیار) وه‌زیره‌که‌ی به‌ناوی (ابا الفضل العباس) ده‌نێریت بۆ (بصره‌) بۆ کوێتای هه‌ینان به‌یاخی بونی (الحبشی-) برای سالی (٣٥٧/ک/٩٦٨ ز)، وه‌زیره‌که‌ له‌دواى سه‌رکه‌وتنی به‌سه‌ر (الحبشی-) له‌ (بصره‌) دوری ده‌خاته‌وه‌ وده‌ست ده‌گریته‌ به‌سه‌ر سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی، له‌و که‌ل و په‌لانه‌ی که‌وا ده‌ستی به‌سه‌ردا گرتوه‌ ده‌هه‌زار به‌رگی کتیب بوه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی که‌وا به‌رگیان نه‌بوه. (النويري، ٢٠٠٤، ٢٦ / ١١٣)

ئهم سیاسه‌ته‌ جیاوازی نه‌کردوه‌ له‌ نیوان که‌سه‌ نزیکه‌کانی ده‌سه‌لاتداران و داروده‌سته‌یان، بۆ نمونه‌ کاتیک ئه‌میر (ابی تغلب بن ناصر الدوله‌ الحمدانی) (٣٥٧-٣٦٩/ک/٩٦٨-٩٧٩ ز) په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ (حمدان) ی برای تیکده‌چیت، له‌ (الرحبة)^(٣٤) ده‌ری ده‌کات و دورده‌خریته‌وه‌ بۆ به‌غدا، دواتر ئه‌میر ده‌ست ده‌گریته‌ به‌سه‌ر موڵک و مالی براکه‌ی سالی (٣٥٧/ک/948 ز). (مسکویه، ٢٠٠٠، ٦ / ٢٩٥؛ المقدسي، ١٩٥٨، ١٩٥٨ / ٢٠٢-٢٠١؛ النويري، ٢٠٠٤، ٢٦ / ٨٣)

هه‌ر سه‌باره‌ت به‌ ئه‌میر (عز الدوله‌ بختیار) سیاسه‌تی ده‌ستگرتن به‌سه‌ر سه‌روه‌ت و سامانی له‌ به‌رامبه‌ر نوسه‌رکه‌ی به‌کاره‌یناوه، کاتیک ئه‌میر نوسه‌ره‌ فارسه‌که‌ی به‌ ناوی (شیرزاد) دوری ده‌خاته‌وه‌ بۆ (أهواز) سالی (٣٥٨/ک/٩٦٩ ز)، دوهم ڕۆژ له‌ دواى دورخستنه‌وه‌ی ده‌ست ده‌گریته‌ به‌سه‌ر موڵک و مال وکه‌نیزه‌کانی. (مسکویه، ٢ / ٢٩٨-٢٩٩؛ ابن الاثير، 1997، 7 / 289؛ الشالجي، د، ت، ٣ / ٢٠٣)

به‌ هه‌مان شێوه‌ ئه‌میر (ابی تغلب الحمدانی) (٣٥٨-٣٦٩/ک/٩٦٩-٩٨٠ ز) دواى دورخستنه‌وه‌ی (ابو الفوارس) ی برای بۆ قه‌لای (کواشی)^(٣٥) سالی (٣٦٠/ک/٩٧١ ز)، ده‌ستی گرتوه‌ به‌سه‌ر موڵک و مالی که‌ به‌ پینج سه‌دد هه‌زار دینار ده‌خه‌ملێنرا. (ابن الاثير، 1997، 7 / 284)

ئهمیره‌کانیش له‌لایه‌ن داروده‌سته‌که‌یان ڕوبه‌پوی ئه‌م سیاسه‌ته‌ بونه‌ته‌وه‌، به‌تایبه‌ت دواى یاخی بونی یه‌کیک له‌ سه‌رکرده‌ گه‌وره‌کان، وه‌کو چۆن ئه‌میر (عز الدوله‌ بختیار) ڕوبه‌پوی ئه‌م سیاسه‌ته‌ بۆته‌وه‌ له‌لایه‌ن (سبکتکین)^(٣٦) په‌رده‌داری (معز الدوله‌) ی باوکی، دواى ئه‌وه‌ی (سبکتکین) خانه‌واده‌ی ئه‌میر له‌ به‌غداوه‌ دورده‌خاته‌وه‌ بۆ

(واسط) سالی (۳۶۳/ک/۹۷۴ز)، ته‌واوی که‌ل وپه‌له‌کانی کۆشکی بنه‌مانه‌ی ئه‌میری به‌تالان بردوه وده‌ستی گرتوه به‌سه‌ر مأل وداراییه‌که‌ی، له‌لایه‌کی تر تورکه‌لایه‌نگره‌کانی نیشته‌جێ خانوی ده‌یله‌مه‌کانی کردوه و تالانکاریان تیدا ئه‌نجام داوه، که‌ ئه‌وکات ئه‌میر له (اهواز) بوه. (مسکویه، 2000، 6 / 371؛ النوری، ۲۰۰۴، ۲۶ / ۱۱۵؛ ابن کثیر، 1990، 11 / 275؛ وفاء، 1991 / 49)

جگه‌ له‌وانه‌ ئه‌میر (عضد الدوله‌ البویهی) که‌سێکی تری به‌ ناوی (محمد بن عمر العلوی)^(۳۷) له (البطحه) ده‌ست به‌سه‌رکردوه و دوری خستۆته‌وه‌ بۆ (فارس) سالی (۳۶۹/ک/980ز)، دواتر ئه‌میر یه‌کیک له‌ کاربه‌ده‌سته‌کانی خۆی ناردوه بۆ (الکوفه) بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ست بگرێت به‌سه‌ر سامان و موڵک و مانه‌که‌ی، که‌ توانی ده‌ست که‌وتیکی زۆر له‌ مأل وچه‌ک و که‌ل وپه‌له‌کانی تر ده‌ست به‌سه‌ردا بگرێت. (مسکویه، ۲۰۰۰، ۶ / ۴۶۲؛ ابن الأثیر، 1997، 7 / 374)

هه‌ندیک جار له‌ ده‌ره‌نجامی یاخیبونی سه‌ربازه‌کان گه‌وره‌که‌یان ده‌ست به‌سه‌ر کردوه و دوریان خستۆته‌وه‌، دواتر ده‌ستیان گرتوه به‌سه‌ر که‌ل وپه‌له‌کانی، بۆ نمونه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌ربازان له‌ دژی ئه‌میر (جلال الدوله‌ البویهی) (435-416/ک/۱۰۲۶-۱۰۴۴ز) یاخیبونیان ئه‌نجامدا سالی (۴۲۷/ک/۱۰۳۶ز)، ئه‌میریان دورخستۆته‌وه‌ بۆ (تکریت)، دواتر سه‌ربازان که‌ل وپه‌لی نیو کۆشکه‌که‌یان به‌تالان بردوه. (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ۱۵ / ۲۵۴؛ ابن الأثیر، 1997، 7 / 774؛ النوری، ۲۰۰۴، ۲۶ / ۱۴۶)

مردنی ده‌سه‌لاتداران کاریگه‌ری هه‌بوه به‌سه‌ر جێبه‌جێکردنی ئه‌م سزایه‌ به‌سه‌ر که‌سه‌ نزیکه‌کانی و داروده‌سته‌که‌ی له‌لایه‌ن هه‌یاره‌که‌یه‌وه‌، وه‌کو چۆن دوا‌ی مردنی سوڵتان (مسعود بن محمد بن ملک‌شاه) سالی (۵۴۷/ک/۱۰۵۳ز)، خه‌لیفه‌ (المقتدی) (۵۳۰-۵۵۵/ک/۱۱۳۶-۱۱۶۰ز) هه‌لساوه‌ به‌ ده‌رکردن و دورخستنه‌وه‌ و ده‌ستگرتن به‌سه‌ر موڵک و مالی لایه‌نگرانی سوڵتان، چونکه‌ سوڵتان له‌ کۆتا ساته‌کانی ژیا‌نی ئازاریکی زۆری خه‌لیفه‌ی دابو. (النوری، ۲۰۰۴، ۲۳ / ۱۶۷؛ الذهبي، ۱۹۸۴، ۴ / ۱۲۷-۱۲۸)

چوارهم: گه‌راندنی دورخراوه‌کان به‌نیو خه‌ڵکدا به‌ مه‌به‌ستی بێرێزکردن.

گه‌راندنی دورخراوه‌کان به‌ نیو خه‌ڵکدا شیوازیکی تری سزاکه‌ بوه به‌مه‌به‌ستی پسواکردن و سوکایه‌تی پێکردن، له‌لایه‌کی تر ترساندنی خه‌ڵکه‌که‌بوه بۆ ئه‌وه‌ی بیر له‌ ئه‌نجام دانی ئه‌م جو‌ره‌ ئاکار و په‌فتارانه‌ نه‌که‌نه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی پوه‌پرو‌ی ئه‌م جو‌ره‌ سزایانه‌ نه‌بنه‌وه‌، وه‌کو چۆن دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌سێک به‌ ناوی (ابن ابی علی) له‌ ده‌ورو به‌ری به‌غدا کاری رێگری وچه‌ته‌پی کردوه سالی (۳۳۴/ک/۹۴۶ز) سه‌رده‌می ئه‌میر معز الدوله‌ (۳۳۴-۳۵۶/ک/۹۴۶-۹۶۷ز)، کاتیک ده‌ست به‌سه‌ر ده‌کرێت و دورده‌خریته‌وه‌ بۆ به‌غدا، به‌سه‌ر پش‌تی و ش‌تریک به‌نیو خه‌ڵکدا گه‌راندویه‌، دواتر به‌ر له‌ گه‌یش‌تی دورخراوه‌که‌ بۆ کۆشکی سوڵتان خه‌ڵکه‌که‌ کوش‌تویه‌. (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ۱۴ / ۴۲)

سه‌رکرده‌یه‌کی ده‌یله‌می (رزبه‌ان) له‌ ئه‌میر (معز الدوله‌) یاخی ده‌بێت سالی (۳۴۵/ک/957ز)، ئه‌میر ده‌ست به‌سه‌ری ده‌کات و دوری ده‌خاته‌وه‌ بۆ به‌غدا به‌ناو خه‌ڵکدا ده‌یگه‌رێنێت به‌مه‌به‌ستی سوکایه‌تی پێکردن، خه‌ڵک به‌ تانه‌ لێدان بانگیان کردوه. (مسکویه، ۲۰۰۰، ۶ / ۲۰۲-۲۰۳؛ ابن الأثیر، 1997، 7 / 216؛ الشالجي، د، ت، ۳ / ۲۳۸)

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ باسکرا کاتیک (الشریف بن ابی یعلی‌ العباسی) له‌ (دمشق) له‌ ده‌سه‌لاتدارانی ده‌وله‌تی فاتیمی یاخی ده‌بێت و بانگه‌واز بۆ خه‌لیفه‌ (المطیع العباسی) (۳۳۴-363/ک/946-974ز) ده‌کات سالی (۳۵۸/ک/969ز)، له‌لایه‌ن سه‌رکرده‌ی فاتیمی (جعفر بن فلاح)⁽³⁸⁾ ده‌ست به‌سه‌رده‌کریت و سواری پش‌تی و ش‌تریک ده‌کریت و به‌ناو خه‌ڵکدا

ده گهريندريت، كلاويكي له لباد دروستكراوى له سهر كراوه وكه سيكي مه غريبي به دواى رويشتوه وبه بهرى دهست لايىداوه، دواى تهواو بونى گهراندنه كه دوريان خستوتهوه بۆ ولاقى (مصر-). (ابن تغري بردي، ۱۹۶۳، ۴ / 33؛ ابن العماد، 1989، 4 / 317؛ الشالجي، د، ت، ۳ / ۲۳۸)

ئهمير (عزالدوله بختيار) دواى ئه وهى هه لده ستيت به كوټير كردنى وه زيړه كهى به ناوى (ابن بقيه) سالى (۳۶۷/ك/۹۷۸ز)، به كوټيرى دورى خستوتهوه بۆ لاي ئهمير (عضد الدوله) ي كورپه مامى له (فارس)، دواى گه يشتنى به لاي ئهمير (عضد الدوله) له سهر پشتى وشت به ناو سهر يازگه كهى گهراندوه، ئينجا فرى داوه ته ژير پي فيله كان ودواتر له خاچى داوه. (التنوخى، ۱۹۹۵، ۳ / ۱۶۹؛ ابن الجوزي، ۱۹۹۲، ۱۴ / ۲۱۶؛ النويري، ۲۰۰۴، ۲۶ / ۱۲۰؛ ابن العماد، 1989، 4 / 366؛ الشالجي، د، ت، ۴ / ۸۹)

روداويكي تر كه له ناوچه كوردن شينه كان رويداوه، هۆزىكي عه رهب به ناوى (بني شيبان)⁽³⁹⁾ دهست ده كه ن به خراپه كارى ورئير كردن له (دقوقا)، بۆ كوټاي هينان به مه ترسيان ئهمير (عضد الدوله) له شكرىك به سهر كردايه تي (ابا العلاء عبيدالله بن الفضل) ناردوته سهر يان وژماريه كي زورىان دهست به سهر كردونه ودوريان خستونه ته وه بۆ به غدا، جليكي رهنگاو رهنگيان له بهر كردونه وبه سهر پشتى وشت به ناو خه لكدا گهراندويان، دواتر خراونه ته به نديخانه ي (المطابق) له به غدا. (مسكويه، ۲۰۰۰، ۶ / ۴۴۸؛ الشالجي، د، ت، ۳ / ۲۳۹-۲۴۰)

شيوازيكي ترى به كار هينراو له به رامبه ر دور خراوه كان، پۆشيني جل وبه رگيكي تايهت بو، بۆ ئه وهى له خه لكاني ئاسايي جيا بكرينه وه وله كاتي راكردن ده سه لاتدار بتواني به ئاساني له خه لكى ئاسايي جيا بكرينه وه.

زورجار سهر كه وتنى ده سه لاتدارىك به سهر ده سه لاتدارىكي تر ده رفهت بۆ خه لكى سته م ليكراو هاتوته پيش بۆ ئه وهى تو له ي خويان له والى سته مكارى پيشو بكه نه وه، وه كو چۆن دواى ئه وهى ئهمير (عضد الدوله) به سهر (عز الدوله بختيار) سهر ده كه ویت ودهست ده گريت به سهر عيراق سالى (۳۶۹/ك/۹۸۰ز)، والى ئهمير (عز الدوله) له سهر (بصره) (عبد العزيز بن محمد) ناسراو به (الكراعى) له لايه ن خه لكه كه وه ده ست به سهر ده كريت وبه سوارى كه شتى دور ده خريته وه بۆ به غدا، له (مدينه السلام) به ناو خه لكدا ده گهريندريت ودواى دور خستنه وهى بۆ به غدا فرى دراوه ته ژير پي فيله كان ويپيان كشاو وه ودواتر له خاچيان داوه، هۆكاره كهى بۆ ئه وه ده گهرينه وه كه وا كه سيكي خراپه كار وسته مكاربو به رامبه ر به خه لكه كه. (مسكويه، ۲۰۰۰، ۶ / ۴۶۳-۴۶۴؛ الشالجي، د، ت، ۳ / ۲۳۹)

دياره فريدانه ژير پي ئازه له كان ديار دهيه كي باوى ئه م سهر ده مه بو، ده كريت بلين مه به ست له م شيوازه به سهر بردنى كاتيكي خۆش وته ميكردى به رپر ساني تر بو له لايه ن ده سه لاتدارانه وه، بۆيپكه نين وگالته جاري كردن به دور خراوه كه.

له م سهر ده مه دا كور ده كانيش روبه روى ئه م سو كايه تي پيكر دنه بونه ته وه له وانه كوراني مير (حسنويه)، دواى ئه وهى ئهمير (عضد الدوله) سالى (۳۶۹/ك/980ز) (بدر بن حسنويه) به ميرى نوپى ميرنشينه كه هه ليد ه بژيريت، له لايه ن (عاصم) برائى وداروده سته كهى دژايه تي ده كريت وملكه چى نابن، بۆيه ئهمير (عضد الدوله) (عاصم) ده ست به سهر ده كات وجبه يه كي ئاوريشمى له بهر كردوه وسوارى پشتى حوشترى كردوه وبه ناو خه لكدا گهراندويه تي، دواتر دورى خستوته وه بۆ (همدان)، له دواى ئه م روداوه هيچ هه وائيك له باره ي (عاصم) نه زانراوه. (مسكويه، 2000، 7 / 20؛ الشالجي، د، ت، ۳ / ۲۳۹؛ النقشبندى، ۲۰۱۱ / ۱۶۱)

پوداویکی تر سه‌بارهت به کورده‌کان سالی (373/ک984ز) بو، دواي ئه‌وه‌ی ئه‌میر (صمصام الدوله) (373-377/ک984-988ز) ژماره‌یه‌ک له داروده‌سته‌ی میر (باد)⁽⁴⁰⁾ له موسل ده‌ست به‌سه‌ر ده‌کات و دوریان ده‌خاته‌وه‌ بۆ به‌غدا، به‌ناو خه‌ڵکدا گه‌راندونی. (الروذراوری، 1916، 3/ 86؛ مسکویه، 2000، 7/ 109؛ ابن الأثیر، 1997، 7/ 405؛ الشالجي، د، ت، 3/ 240)

له‌لایه‌کی تر دواي کۆتایي هاتنی ئاشته‌واي نیوان (صمصام الدوله) و براکه‌ی (بهاء الدوله) سالی (383/ک994ز)، ئه‌میر (بهاء الدوله) سه‌هرکرده‌یه‌کی سه‌ریازی خۆی به‌ناوی (ابی العلاء عبدالله بن الفضل) ناردوه‌ بۆ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر (خوزستان)، به‌لام دواجار له‌لایه‌ن سه‌ریازی ئه‌میر (صمصام الدوله) ده‌ست به‌سه‌ر ده‌کریت وله (فارس) دورده‌خریته‌وه‌ بۆ (شیراز) بۆلای ئه‌میر سالی (383/ک994ز)، له‌سه‌ر پشتی و شتریک به‌ناو سه‌ریازه‌گه‌که‌یاندا سوپاندوه‌ و جلپکی ره‌نگ کراویان له‌به‌ر کردوه، کاتیکی دایکی (صمصام الدوله) چاوی به‌م دیمه‌نه‌ ده‌که‌وێت، فه‌رمان ده‌کات که‌وا ئه‌و پۆشاکه‌ی له‌به‌ردا دابکه‌نن و پۆشاکیکی تری بخه‌نه‌ به‌ر، دواتر دوربخریته‌وه‌ بۆ یه‌کیک له‌ قه‌لاکانی ده‌ورو به‌ر. (مسکویه، 2000، 7/ 300؛ ابن الأثیر، 1997، 7/ 58-57؛ الشالجي، د، ت، 3/ 240)

له‌ پوداویکی تر دواي ئه‌وه‌ی وه‌زیر (فخر الملک)⁽⁴¹⁾ توانی گه‌ره‌ی هۆزی (بنی خفاجه)⁽⁴²⁾ به‌ ناوی (محمد بن ثمال) و ژماره‌یه‌ک له‌لایه‌نگرانی ده‌ست به‌سه‌ر بکات سالی (404/ک1014ز)، دوری خستونه‌ته‌وه‌ بۆ به‌غدا، دواتر به‌ناو خه‌ڵکدا گه‌راندونی و خستونه‌تیه‌ به‌ندیخانه. (ابن الأثیر، 1997، 7/ 593؛ آدم، د، ت، 2/ 89؛ الشالجي، د، ت، 3/ 241-242)

هه‌ر سه‌بارهت به‌م هۆزه‌ کاتیکی (نور الدوله دبیس)⁽⁴³⁾ له‌لایه‌ن ئه‌م هۆزه‌ روه‌روی تالانکاری و په‌لاماردان ده‌بیته‌وه‌، داواي هاوکاری له‌ (البساسیری)⁽⁴⁴⁾ ده‌کات، (البساسیری) روه‌روی (بنی خفاجه) بۆته‌وه‌ و بیست و پینج له‌ پیاوانی ئه‌م هۆزی دورخستۆته‌وه‌ بۆ به‌غدا و به‌ په‌تیک به‌ستونه‌ته‌وه‌ به‌سه‌ر پشتی و شتر سالی (446/ک1055ز). (ابن الأثیر، 1997، 8: 117؛ الشالجي، د، ت، مج 3: 242-243)

زۆرجار که‌سه‌ دیاره‌کان کاتیکی له‌ خه‌لیفه‌ یاخی ده‌بون روه‌روی ئه‌م سزایه‌ ده‌بونه‌وه‌، وه‌کو چۆن (ابن فسانجس)⁽⁴⁵⁾ دواي چونی بۆ (واسط) له‌ دژی خه‌لیفه‌ عه‌باسی و تازی به‌ ناوی خه‌لیفه‌ی فاتیمی خویندۆته‌وه‌ سالی (448/ک1057ز)، سه‌ریازی خه‌لیفه‌ ده‌ست به‌سه‌ریان کردوه‌ له‌ گه‌ل که‌س و کاره‌که‌ی، دواي دورخستنه‌وه‌ی بۆ به‌غدا سالی (449/ک1058ز) کولۆیک و جلپکی سوریان له‌به‌ر کردوه‌ و به‌سه‌ر پشتی و شتر گه‌راندویانه‌، دواتر له‌ خاچیان داوه‌. (ابن الأثیر، 1997، 8/ 139؛ الشالجي، د، ت، 3/ 242-243)

له‌ رۆژگاری خه‌لیفه‌ (المقتدی بالله) (467-487/ک1075-1094ز) کاربه‌ده‌ستیکی به‌ پله‌ی (المحتسب) چاودێر، هه‌لساوه‌ به‌ گه‌راندنی ئافره‌ته‌ به‌دره‌وشته‌کان به‌ناو خه‌ڵک سالی (467/ک1075ز)، ژماره‌یه‌کی به‌ سواری گۆی درێژ به‌ ناوخه‌ڵکدا گه‌راندوه‌ که‌ ئه‌مانه‌ ئافره‌تی بێ ره‌وشتن، دواتر دوری خستونه‌ته‌وه‌. (ابن الجوزي، 1992، 16/ 166؛ فه‌می، 1993، 3/ 429؛ الشالجي، د، ت، 3/ 245)

یه‌کیک له‌ دورخراوه‌کانی تر به‌ناوی (تلیا)ی فه‌له‌کناس دواي ئه‌وه‌ی له‌ (بحرین) دورده‌خریته‌وه‌ بۆ به‌غدا سالی (483/ک1091ز)، له‌ سه‌ر پشتی و شتریک به‌ناو خه‌ڵکدا ده‌یگه‌رپین و به‌ دارپیک لێی ده‌ده‌ن و خه‌ڵک جنیوی پێده‌ده‌ن و نه‌فرینی لێده‌که‌ن، دواتر له‌ خاچ ده‌دری، هۆکاره‌که‌ ئه‌م که‌سایه‌تیه‌ بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ی بۆ خۆی ده‌کرد که‌وا ئه‌و پێشه‌وا (مه‌دی)ه‌ وخواه‌نی ئه‌و رۆژگاره‌یه‌ که‌وا فه‌رمان به‌چاکه‌ ورپگری له‌ خراپه‌ ده‌کات، له‌لایه‌کی تر پێ خۆشکه‌ر وه‌اندهری

هۆزێکی عه‌ره‌ب بوه بۆ ئه‌وه‌ی هه‌لمه‌ت به‌رێت بۆ سه‌ر (بصره) بۆ ئه‌نجامدانی تالانکاری، ئه‌مه‌ یه‌که‌م سه‌ره‌پێچی عه‌ره‌به‌کان بوه له سه‌رده‌می سوڵتان (ملکشاه السلجوق) که‌وا ئه‌نجام دراوه. (ابن الجوزي، ١٩٩٢، ١٦ / ٢٨٩؛ ابن الاثير، ١٩٩٧، ٨ / ٣٣٧؛ ابن کثير، ١٩٩٠، ١٢ / ١٣٧؛ الشالجي، د، ت، ٣ / ٢٤٥-٢٤٦)

جگه له گه‌ران و سوراندن به‌نیو شار و خه‌لکدا، ره‌فتاری تریشیان له به‌رامبه‌ر به‌کارهێنان له‌وانه دهم و چاو ره‌شکردن و سواری پشتی مانگاگردن، له خاچ دان، پیا هه‌لگۆتی هۆنراوه‌ی جێنودان، ته‌نانه‌ت ئافره‌ته‌کانیش گۆرانیا به‌سه‌ردا گوتون، وه‌کو چۆن خه‌لکی (غزنه) ئه‌مانه‌یان په‌یره‌وکردوه له به‌رامبه‌ر بۆ پادشای غۆری (علاء الدن الحسین بن الحسین) که‌ ناوی (سیف الدین سوری) سالی (٥٤٧ه‌/ ١١٥٣ز). (ابن الاثير، ١٩٩٧، ٩ / ١٩٠)

جۆرێکی تر له سزا دواي ئه‌وه‌ی سوڵتان (محمد السلجوق) (٤٧٤-٥١١ه‌/ ١٠٨٢-١١١٧ز) توانی ده‌ست بگرێت به‌سه‌ر قه‌لای (شاه‌دز)ی گروپی (إسماعیلیه) له نزیک (أصفهان) سالی (٥٠٠ه‌/ ١١١٢ز)، خاوه‌نی قه‌لاکه‌ی ده‌ست به‌سه‌رکردوه به‌ ناوی (احمد بن ملک بن عطاش)، هه‌فته‌یه‌ک به‌ ده‌ست به‌سه‌ری هێشتویه‌تیوه‌، دواتر سوڵتان بپاریداوه به‌ سوراندنی به‌ناو ته‌واوی ولات، دواي ئه‌مه‌ پێستی له‌لاشه‌که‌ی دامالراوه وکوشتویه‌تی. (النويري، ٢٠٠٤، ٢٦ / ٢٠٩)

شیوازیکی تری ئه‌شکه‌نجه ترسانک که‌وا رۆبه‌رووی دورخراوه‌کان بۆته‌وه دامالینی پێستی سزادراوه‌که‌ بوه له‌لاشه‌ی، ئه‌مه‌ش جۆرێکی تری ئه‌م داهینانه بوه که‌وا له سروشتی سزای دورخستنه‌وه زیادکراوه وکاری پێکراوه، که‌ زیاتر بۆ ترساندن و تۆقاندنی نه‌یاره‌کانی بوه.

جگه له‌م سزایانه شیوازیکی تر باوبوه ئه‌ویش سوراندنی که‌لله سه‌ری که‌سی دورخراوبو، وه‌کو چۆن دواي ئه‌وه‌ی (الصیداوی) یه‌کیک له چه‌ته ورێگره‌کان له‌لایه‌ن (ابا علی الحسن بن محمان) له ده‌شته به‌راوه‌کانی رۆباری فورات ده‌ستگیر ده‌کریت و دورده‌خه‌رتیه‌وه بۆ (کوفه) سالی (٣٧٠ه‌/ ٩٨٠ز)، ده‌کوژریت وکه‌لله سه‌ره‌که‌ی ده‌نێرن بۆ له به‌غدا و به‌ناو خه‌لکدا ده‌ی سورپێن. (الروذراوري، ١٩١٦، ٣ / ١٢؛ مسکویه، ٢٠٠٠، ٧ / ٢٠)

له‌سه‌ر ناپاکی و دورپوپی والی ناوچه‌که‌ رۆبه‌رووی ئه‌م سزایه بۆته‌وه، بۆ نمونه دواي ئه‌وه‌ی مه‌لیک (نور الدین محمود زنگی) (٥٤١-٥٦١ه‌/ ١١٤٧-١١٦٦ز) ده‌ست ده‌گریت به‌ سه‌ر (دمشق) یه‌کیک به‌ناوی (أبی سالم بن همام الحلبي) ده‌کات به‌ به‌رپرسی چاودێری دیوان، دواي ماوه‌یه‌ک ناپاکی کردن و دورپوپی له‌م که‌سایه‌تی ده‌رکه‌وتوه له به‌رامبه‌ر کاره‌کانیدا، که‌وا له‌لایه‌ن خه‌لکه‌که‌وه ئاشکرا کراوه، بۆیه مه‌لیک فه‌رمانی ده‌ست به‌سه‌رکردن و خستنه به‌ندیخانه‌ی بۆ براندۆته‌وه، دواتر مه‌لیک له دواي ره‌شکردنی دهم و چاوی ئه‌م که‌سایه‌تی به‌رپاری ریش تاشین و به‌ پێچه‌وانه سواری گۆی درێژکردن و که‌سێک به‌ دارێک له دواوه‌ی بروات وله ناو بازاری (دمشق) بیسورپێن سالی (٥٥١ه‌/ ١١٥٦ز)، دواتر بانگه‌واز بکریت که‌ ئه‌مه پاداشتی ناپاک و دورپوه‌کانه، دواتر فه‌رمانی دورخستنه‌وه‌ی بۆ (حلب) به‌سه‌ردا جێبه‌جێ کراوه. (ابن القلانسي، ١٩٨٢ / ٥١٦)

پێنجه‌م: سزای زمان برین.

ئه‌مه‌ش جۆرێکی تری سزای زیادکراوی ناو سزای دورخستنه‌وه‌یه، که‌وا به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ سه‌رده‌مانی پێشو تر سزایه‌کی نوێ بو، ئه‌م سزایه پێشکه‌وتنی زیاتری به‌ خۆیه‌وه بینیوه، واته ته‌نها به‌ زمان برین نه‌وه‌ستاو به‌لکو جاری واهه‌بوه زمانه‌که له قورگه‌وه ده‌رکێشراوه‌ته ده‌ره‌وه که‌ به‌ هۆیه‌وه دورخراوه‌که‌ گیانی له ده‌ست داوه، بۆ نمونه له سه‌رده‌می ئه‌میر

(بهاء الدوله) که‌سیک به ناوی (الحسین بن علی الفراه) ده‌ست به‌سەر ده‌کریت و به‌کۆت و به‌ند دورخراوه‌ته‌وه بۆ (بصرة) سالی (۳۷۹/ک/۹۹۰ز)، دواتر جارێکی تر دورخراوه‌ته‌وه بۆ به‌غدا و له‌ مائی (نحریر الخادم) ده‌ست به‌سەرکراوه، ئه‌میر فه‌رمانی کردوه به‌وه‌ی زمانه‌که‌ی له‌ قورگه‌وه ده‌ربکێشن که به‌ هۆیه‌وه‌ مردوه، دواتر فریدراوه‌ته‌ ناو روبا‌ری دیجله‌. (الروذراوری، ۱۹۱۶، ۳/ ۱۶۸-۱۶۹؛ مسکویه، ۲۰۰، ۷/ ۲۰۲؛ الشالجي، د، ت، ۴/ ۱۶۹)

به‌ هه‌مان شایه‌ ئه‌میر (أمیرمجیر الدین بن طغتكین) (548-534/ک/۱۱۴۰-۱۱۵۴ز) خاوه‌نی (دمشق) سالی (۵۴۸/ک/۱۱۵۴ز) شاعیر (ابن منیر الطرابلسی-) ده‌ست به‌سەرکردوه و خستویه‌تی به‌ندیخانه، به‌ هۆی ئه‌وه‌ی به‌ هۆنراوه‌ قسه‌ی به‌ خه‌لک گوتوه، هه‌ولیداوه‌ زمانی بیریت به‌لام تکیان بۆ کردوه بۆیه‌ لێ خوش بوه، دواتر له‌ (دمشق) دوری خستۆته‌وه. (ابن خلکان، 1994، ۱/ ۱۵۶؛ الشالجي، د، ت، ۳/ ۲۰۵)

که‌سیکی تر به‌ ناوی (عبدالله بن ذبابه) به‌سهرهاتیکی خۆی ده‌گیریته‌وه سالی (۶۲۹/ک/۱۲۳۱ز)، سه‌باره‌ت به‌و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌ی که‌ وادراوه، که‌ یه‌کێک له‌ ئه‌شکه‌نجه‌دانه‌ که‌ زمان برین بوه، دواتر دورخراوه‌ته‌وه بۆ (بصرة) و به‌ زۆره‌ملی تێیدا جێگیر کړوه. (ابن الفوطي، ۲۰۰۳، ۴۱/ ۱؛ الشالجي، د، ت، ۳/ ۲۰۵)

شه‌شه‌م: فریدانه‌ نیو ده‌ریا و روبا‌ر.

ئهمه‌ش شایه‌ی تر بوه‌ له‌و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌ی که‌ و روبا‌ری دورخراوه‌ که‌ بۆته‌وه، وه‌کو چۆن (کردک) سه‌رکرده‌یه‌کی ده‌یله‌م له‌ شوێنکه‌وتوانی ئه‌میر (معز الدوله‌ البویه‌) هه‌لده‌ستیت به‌ ئه‌نجامدانی سته‌میی گه‌وره‌ له‌ به‌رامبه‌ر (النوکانی) کاربه‌ده‌ستی (عمان) سالی (۳۵۴/ک/965ز)، کاتیک (النوکانی) له‌لایه‌ن خه‌لکه‌ که‌وه ده‌ست به‌سەر ده‌کریت و به‌ که‌شتیه‌ک دورده‌خریته‌وه بۆ (بصرة)، ئه‌میر سه‌رکرده‌ (کردک) وه‌کو کاربه‌ده‌ستی نوێ ده‌نیریت بۆ (عمان)، کاتیک له‌ ناو ده‌ریادا (کردک) ده‌گات به‌ که‌شتیه‌که‌ی (النوکانی) و سه‌ر که‌شتیه‌ که‌ ده‌که‌ویت، کاتیک (کردک) مأل و سه‌روه‌تی کاربه‌ده‌سته‌ ده‌رکراوه‌ که‌ ده‌بینیت چا‌و‌چنۆکی ده‌یگری‌ت و کاربه‌ده‌سته‌ که‌ کۆت به‌ند ده‌کات و فری داته‌ ناو ده‌ریا و ده‌ست ده‌گریت به‌سەر سه‌روه‌ته‌که‌ی. (التنوخی، 1391، 1/ ۳۴۷-۳۴۸؛ الشالجي، د، ت، ۵/ ۲۹۳)

له‌ روبا‌ری تر دوا‌ی ئه‌وه‌ی (بدرالدین لؤلؤ) (۵۸۹-۶۰۷/ک/۱۱۹۳-۱۲۱۰ز) ده‌ست ده‌گریت به‌سەر (جزیره‌ ابن عمر)⁽⁴⁶⁾ سالی (۶۴۸/ک/۱۲۵۱ز)، مه‌لیک (مسعود بن المعظم) له‌ بنه‌مائه‌ی (عماد الدین زنگی) ده‌ست به‌سهری ده‌کات، دواتر به‌ به‌له‌میی بچوک (رکوه) دوری ده‌خاته‌وه بۆ موسل، به‌لام (بدرالدین) ئه‌و پاسه‌وانه‌ی که‌وا له‌ گه‌لی ناردوه‌ پای ده‌سپیریت که‌وا له‌ رێگادا به‌شه‌و فریداته‌ ناو روبا‌ری دیجله‌ و بیخنکیت، دواتر وا نیشانی خه‌لکی بدات که‌وا ئه‌م که‌سه‌ به‌خۆی خۆی فریداته‌ ناو روبا‌ره‌ که‌. (ابن العبري، ۱۹۹۲، ۲۶۱/ ۱۹۹۲)

ئه‌نجام

له‌ ئاکامی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا به‌ چه‌ند ئه‌نجامیک گه‌یشتين له‌وانه‌:

1. سزای (التعزیر) سه‌رزنشکردن سزایه‌کی ته‌میکردن و رێگریکردن بوه‌ له‌ تاوان، به‌لام به‌دریژایی قوناغه‌کانی میژو به‌تایبه‌ت ئه‌و ماوه‌ میژویه‌ سزاکه‌ گۆراوه‌ زیاتر بۆته‌ سزایه‌کی سیاسي.
2. ماوه‌ی توێژینه‌وه‌ ماوه‌یه‌کی گرینگ بو بۆ ده‌رخستنی جو‌ره‌کانی ئه‌شکه‌نجه‌دان، بۆ جیاکردنه‌وه‌ له‌ سه‌رده‌مه‌کانی پێشوتر.

3. مانه وه وپاريزگار يکردن له دهسه لات وهينانه دى بهرژه و هندیه کان هۆکارى سه ره کى په يره وکردنى ئەم ئەشکه نهجه دانانه بوه، چونکه بونى دهسه لاتدارى جياواز له گه ل خه ليفه له بر ياردان و بهر يوه بردنى کاروبارى خهلافهت ئەم دياردهيهى لى که وتۆته وه.
4. جياوازی نه کردن له نيوان که سه نزيکه کاني دهسه لاتدار و که سانی تر له په يره وکردنى ئەم جوړه ئەشکه نهجه دانانه، بهر جياوازی هه مو ئەوانهى دژى دهسه لات ده وه ستانه وه روه پروى ئەم سزايه ده بونه وه.
5. په يره وکردنى زۆر ترين جوړى ئەشکه نهجه دانانه کان ده گه رپته وه بۆ ماوهى ده رکه وتنى دهسه لاتى (بنى بويه)، چونکه ئەمانه له روى رپبازه وه جياوازی بونه له گه ل خه ليفه و خه لکه که به گشتى، که ئەوان رپبازى شيعه يان په يره وه کرد وله م پينا وه دا جوړه ها ئەشکه نهجه دانان جيبه جى ده کرد.
6. هه مو کات ئەم ئەشکه نهجه دانانه نه بوته هوى هينانه دى خواسته کاني دهسه لاتداران و کوتايى هينان به نه ياره کانين، به لکو زۆر جار مه ترسيه کان زياتر بونه بۆ سه ر بهرژه و هندیه کانين.

ليستى سه رچاوه

- ابن الأثير، على بن محمد بن عبد الكريم (555-630هـ/1160-1233م) (1997م) الكامل في التاريخ، تحقيق: عمر عبد السلام تدمري، الطبعة الأولى، دار الكتب العربية، بيروت.
- ابن لطف الله، محمد صديق خان بن حسن بن علي (ت: 1307هـ) (2003م) الروضة الندية، حققه: علي بن حسن بن علي، الطبعة الأولى، دار ابن عفان للنشر والتوزيع، القاهرة.
- ابن خلكان، شمس الدين أحمد بن محمد (ت: 681هـ/1282م) (1994م) وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان، المحقق: إحسان عباس، دار الصادر، بيروت.
- ابن الحزم، أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد (ت: 456هـ) (د، ت) المحلى بالاثار، دار الفكر، بيروت.
- ابن بطلال، أبو الحسين علي بن خلف بن عبد الملك (ت: 449هـ) (2003م) شرح صحيح البخاري لابن بطلال، تحقيق: أبو تميم ياسر بن ابراهيم، مكتبة الرشد، الرياض.
- ابن الجوزي، عبد الرحمن بن علي بن محمد (ت: 597هـ) (1992م) المنتظم في تاريخ الأمم والملوك، المحقق: محمد عبد القادر العطا، مصطفى عبد القادر العطا، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ابي يعلى، محمد بن الحسين الفراء (ت: 458هـ) (2000م) الأحكام السلطانية، صححه وعلق عليه: محمد حامد الفقي، بيروت، دار الكتب العلمية.
- المنصوري، محمد بن علي بن نظيف الحموي، (د. ت) التاريخ المنصوري / تلخيص الكشف والبيان في حوادث الزمان، تحقيق: أبو العبد دودو، مطبوعات مجمع اللغة العربية، دمشق.
- الثعلبي، عبد الوهاب بن علي بن نصر المالكي (ت: 422هـ) (2004م) التلقين في فقه المالكي، المحقق: ابي اويس محمد بو خبزة الحسني التطواني، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت.
- صفي الدين، عبد المؤمن بن عبد الحق بن شمائل القطعي (ت: 1412هـ) (739هـ/1337م) مرصاد الاطلاع علي اسماء الأمكنة والبقاع، الطبعة الأولى، دار الجليل، بيروت.
- الأصفهاني، أبي شجاع احمد بن الحسين بن أحمد (1994م) متن الغاية والتقريب، حققه: ماجد الحموي، الطبعة الثانية، دار ابن الحزم، بيروت.
- ابن كثير، اسماعيل بن عمر القريشي (ت: 774هـ/1372م) (1990م) البداية والنهاية، الطبعة الثانية، مكتبة العارف، بيروت.

- ابن تغري بردي، عبدالله الظاهري الحنفي ابو المحاسن (ت874هـ/1470م) (1963م) النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، وزارة الثقافة والإرشاد القومي المؤسسة المصرية العامة، القاهرة.
- القرطبي، محمد بن أحمد بن رشد (ت520هـ) (1988م) البيان والتحصيل والشرح والتوجيه والتعليل لمسائل المستخرجة، حققه: محمد حجي واخرون، الطبعة الثانية، دار الغرب الإسلامي، بيروت.
- ابن عبد البر، يوسف بن عبدالله ابن محمد (368-463هـ) (1993م) الاستذكار، تحقيق: عبدالمعطي امين قلنجي، الطبعة الأولى، دار قتيبة، دمشق.
- النويري، احمد بن عبد الوهاب بن محمد (ت:733هـ) (2004م) نهاية الارب في فنون الأدب، تحقيق: نجيب مصطفى فواز ودكتورا حكمت كشلي فواز، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ابن حجر العسقلاني، احمد بن علي (ت852هـ/1448م) (1379م) فتح الباري شرح صحيح البخاري، دار المعرفة، بيروت.
- ابن الطقطقي، احمد بن علي بن طباطبا (ت709هـ/1309م) (1997م) الفخري في الاداب السلطانية والدول الإسلامية، المحقق: عبدالقادر محمد مايو، الطبعة الأولى، دارالقلم العربي، بيروت.
- المقرئزي، أحمد بن علي بن عبد القادر (ت845هـ/1441م) انعاظ الحنفاء بأخبار الأئمة الفاطميين الخلفاء، حققه: جمال الدين الشيال ومحمد حلمي محمد، الطبعة الأولى، المجلس الأعلى للشؤون الإسلامية، القاهرة.
- المزني، أبي إبراهيم إسماعيل بن يحيى بن إسماعيل (ت1998م) مختصر المزني في فروع الشافعية، الطبعة الأولى، دارالكتب العلمية، بيروت.
- مسكويه، أحمد بن محمد بن يعقوب (ت421هـ) تجارب الامم وتعاقب الهمم، المحقق: ابو القاسم إمام، الطبعة الثانية، سروش- طهران.
- القلقشندي، احمد بن علي بن احمد (ت:821هـ) (1985م) مآثر الانافة في معالم الخلافة، المحقق: عبدالستار احمد فراج، الطبعة الثانية، مطبعة حكومة الكويت، الكويت.
- السيوطي، جلال الدين عبدالرحمن بن ابي بكر (ت:911هـ) (2005م) تاريخ الخلفاء، تحقيق: سعيد محمود عقيل، الطبعة الثانية، دار الجيل، بيروت.
- ابن القلانسي، حمزة بن اسد بن علي (ت:555هـ) (1983م) تاريخ دمشق لابن القلانسي، المحقق: سهيل زكار، الطبعة الأولى، دار حسان للطباعة والنشر، دمشق.
- ضياء الدين الجندي، خليل بن اسحاق بن موسى (ت:776هـ) (2005م) مختصر العلامة خليل، المحقق: احمد جاد، الطبعة الأولى، دار الحديث، القاهرة.
- الشرسبيني، شمس الدين محمد بن احمد (ت:977هـ) (1994م) مغني المحتاج الى معرفة معاني الفاظ المنهاج، دار الكتب العلمية، بيروت.
- الذهبي، شمس الدين محمد بن احمد بن عثمان (673-748هـ) (1984م) العبر في خبر من غبر، المحقق: صلاح الدين المنجد، مطبعة حكومة الكويت، الكويت. (٩٨٥ م) سير الأعلام النبلاء، المحقق: مجموعة من المحققين بإشراف الشيخ شعيب الأرنؤوط، الطبعة الثالثة، مؤسسة الرسالة.
- ابن العماد، شهاب الدين أبي الفلاح عبدالحی بن أحمد بن محمد (1032-1089هـ) (1989م) شذرات الذهب في أخبار من ذهب، حققه: محمود الأرنؤوط، الطبعة الأولى، دار ابن كثير، بيروت.
- ابن حوقل، ابي القاسم بن حوقل النصيبي (367هـ) (1938م) صورة الارض، دار صادر، بيروت.
- العمری، شهاب الدين أحمد بن فضل الله (ت:749هـ) (2005م) مسالك الأبصار في ممالك الأبصار تاريخ العالم الإسلامي في العصر العباسي، تحقيق: حمزة أحمد عباس، المجمع الثقافي، أبوظبي.
- الصفدي، صلاح الدين خليل ابن يبك (ت:764هـ) (2000م) الوافي بالوفيات، المحقق: أحمد الأرنؤوط وتركي مصطفى، دار إحياء التراث، بيروت.

- ابن خلدون، عبدالرحمن بن محمد (ت808هـ/1405م) (2000م) تاریخ ابن خلدون المسمى ديوان المبتدأ والخبر في تاريخ العرب والبربر ومن عاصرهم من ذوى الشأن الأكبر، دار الفكر، بيروت .
- ابن الفوطى، عبدالرزاق بن أحمد الشيباني (ت:723هـ) (2003م) الحوادث الجامعة والتجارب النافعة في المائة السابعة، تحقيق: مهدي النجم، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت.
- أبو محمد الكتاني، عبدالعزيز بن أحمد بن محمد بن علي التميمي (ت:466هـ) (١٤٠٩هـ) ذيل تاريخ مولد العلماء وفياتهم، المحقق: عبدالله أحمد سليمان الحمد، الطبعة الأولى، دار العاصمة، الرياض.
- ابن ماكولا، علي ابن ابي القاسم هبة الله بن علي (ت: 485هـ/١٠٨٢م) (١٩٩٣م) الإكمال في رفع الارتباب عن المؤلف والمختلف في الأسماء والكنى والأنساب، الطبعة الثانية، دار الكتاب الإسلامي، القاهرة.
- الزليعي، عثمان بن علي بن محجن الباري (ت: 743هـ) (١٣١٣هـ) تبين الحقائق شرح كنز الدقائق وحاشية الشلبى، الطبعة الأولى، المطبعة الكبرى الأميرية، القاهرة.
- المسعودي، أبو الحسن علي بن الحسين بن علي (ت346هـ/957م) (د. ت) التنبيه والإشراف، تصحيح: عبدالله إسماعيل الصاوي، دار الصاوي، القاهرة.
- ابن العديم، عمر بن احمد بن هبة الله بن ابي جرادة العقلي (ت:660هـ) (1996م) زبدة الحلب في تاريخ حلب، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ابن الوردي، عمر بن مظفر بن عمر (ت: 749هـ) (1996م) تاريخ ابن الوردي، الطبعة الأولى، دارالكتب العلمية، بيروت.
- ابن العربي، غريغوريوس الملطي (ت685/1986م) (1992م) تاريخ مختصر الدول، المحقق: أنطون صالحاني يسوعي، الطبعة الثالثة، دار الشرق، بيروت.
- التنوشي، القاضي ابي علي المحسن بن علي (ت384هـ/994م) الفرج بعد الشدة، تحقيق: عبود الشالجي، دار صادر، بيروت.
- علاء الدين السمرقندي، محمد بن أبي أحمد (ت:540هـ) (1994م) تحفة الفقهاء، الطبعة الثانية، دار الكتب العلمية، بيروت.
- البعلي، محمد بن ابي الفتح بن ابي الفضل (ت:709هـ) (٢٠٠٣م) المطلع على ألفاظ المقنع، المحقق: محمود الأرناؤوط وياسين محمود الخطيب، الطبعة الأولى، مكتبة سواي.
- الدسوقي، محمد بن احمد بن عرفة (ت:123هـ) (د. ت) حاشية الدسوقي على الشرح الكبير، دار الفكر.
- الرازي، محمد بن ابي بكر بن عبدالقادر الحنفي (ت: 666هـ) (1999م) مختار الصحاح، المحقق: يوسف الشيخ محمد، الطبعة الخامسة، المكتبة العصرية، بيروت.
- ابي يعلى، محمد بن الحسين الفراء (ت:458هـ) (2000م) الأحكام السلطانية، صححه وعلق عليه: محمد حامد الفقي، دار الكتب العلمية، بيروت.
- الروذراوري، محمد بن الحسين بن محمد بن عبدالله ابي شجاع (ت ٤٨٨ هـ / ١٠٩٥ م) (1916م) ذيل تجارب الامم، مطبعة شركة التمدن الصناعية، مصر.
- المقدسى، محمد بن عبدالملك بن ابراهيم بن أحمد (ت:521هـ) (1958م) تكملة التاريخ الطبرى، المحقق: ألبرت يوسف كنعان، الطبعة الأولى، المطبعة الكاثوليكية، بيروت.
- السمرقندى، أبو الليث نصر بن احمد بن ابراهيم (ت:373هـ) (د. ت) بحر العلوم، تحقيق: د. محمود مطرجي، دار الفكر، بيروت.
- عميرة، شهاب الدين أحمد الرسي (ت:957هـ) (1998م) حاشية عميرة، تحقيق: مكتبة البحوث والدراسات، دار الفكر، بيروت.
- الحموى، شهاب الدين ابو عبدالله ياقوت بن عبدالله الرومى (ت626هـ/1228م) (1995م) معجم البلدان، الطبعة الثانية، دار صادر، بيروت.

- ابن هبيرة، أبو المظفر يحيى بن هبيرة (ت: 560هـ) (2002م) اختلاف الأئمة العلماء، المحقق: السيد يوسف أحمد، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت.
- أرشاك بولاديان (2009م) الأكراد في حقبة الخلافة العباسية في القرنين 10-11م، ترجمة: الدكتور الكسندر كشيشان، الطبعة الأولى، دار الفارابي، بيروت.
- بهنسي، أحمد فتحي (1988م) التعزير في الأسلام، الطبعة الأولى، مؤسسة الخليج العربي، القاهرة.
- فبيه، جان موريس (1990م) احوال النصارى في خلافة بني العباس، طبعة الأولى، دار المشرق، بيروت.
- منيمنة، حسن (١٩٨٧م) تاريخ الدولة البويهية السياسية والإقتصادية والإجتماعية والثقافية -مقاطعة فارس (334-447هـ/٩٤٥-١٠٥٥ ز)، دار الجامعة.
- چلبی، روندک جبار (2013م) الكرد والحمدانيون (254-414/٨٦٨-١٠٢٣)، مطبعة الحاج هاشم، اربيل.
- النقشبندی، سلام احمد عبدالله العبابلي (2013م) مباحث في تاريخ شهرزور في العصور العباسية، مطبعة الحاج الهاشم، اربيل.
- أقبال، عباس (1314-1334هـ) (1989م) تاريخ ايران بعد الإسلام من بداية الدولة الطاهرية حتى نهاية الدولة القاجارية (205هـ/١٢٠٠-١٣٤٣هـ/١٩٢٥ ز)، نقله عن الفارسية: محمد علاء الدين منصور، دار الثقافة، القاهرة.
- عبدالرحيم صدقي (1987م) الجريمة والعقوبة في الشريعة الإسلامية، الطبعة الأولى، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة.
- الثعالبي، عبدالعزيز (1995م) سقوط الدولة الاموية وقيام الدولة العباسية (132هـ/750م)، تحقيق: حمادي الساحلي، الطبعة الأولى، دار الغرب الاسلامي، بيروت.
- الشالجي، عبود (د، ت) موسوعة العذاب، دار العربية للموسوعات، بيروت.
- فهيمى سعد (1993م) العامة في بغداد في القرنين الثالث والرابع للهجرة دراسة في التاريخ الإجتماعية، الطبعة الأولى، دار المنتخب، بيروت.
- السيد، فؤاد صالح (2011م) معجم السياسيين المثقفين في التاريخ الغربي والإسلامي، مكتبة حسن العصرية، بيروت.
- كليفورد. أ. بوزورث (1995م) الأسرات الحاكمة في التاريخ الإسلامي دراسة في التاريخ والأنساب، ترجمة: حسين علي اللبودي، الطبعة الثانية، مؤسسة الشراع العربي، الكويت.
- الطوقش، محمد سهيل (2016م) تاريخ سلاجقة في خراسان وايران والعراق (429-590هـ/1038-1194م)، الطبعة الثانية، دار النفائس، بيروت.
- محمد ناظم (2005م) السلطان محمود الغزنوي حياته وعصره، ترجمة: عبدالله سالم الزليطني، دار الكتب الوطنية، ليبيا.
- وفاء محمد علي (1991م) الخلافة العباسية في عهد تسلط البويهيين، المكتب الجامع الحديث، اسكندرية.
- باجلوري، هلين رفيق محمد سعيد (2012م) الكورد الحميدية ودورهم السياسي والحضاري خلال القرن (3-8هـ/9-14م)، مطبعة الحاج هاشم، اربيل.

په‌راوتیز

- (1) الحدود: لهو سزايه‌ی كه‌وا خودای گه‌وره دیار وجیگیری كردوه وزیاد وكه‌می تیدا ناکریت، بۆ رینگریکردن له بنده‌كانی له ئه‌نجامدانی کاروکرده‌وه رینگه پینه‌دراوه‌کان. (الکاسانی، ١٩٨٦، ٧ / ٣٣؛ الفارغانی، د، ت، ٢ / ٣٣٩؛ ابن المعلي، ١٩٩٤، ١٩٩٤ / 473؛ الماوردی، ١٩٩٩، ١٣ / ١٨٤)
- (2) القصاص: سزايه‌کی دیاریکراوه به‌لام مافیکی بنده‌کانی تیدایه، تاوه‌کو لیخۆش بون وئاشته‌واپی له‌م رینگه‌یه‌وه ئه‌نجام بدریت. (الکاسانی، ١٩٨٦، ٧ / ٣٣؛ الفارغانی، د، ت، ٢ / ٣٣٩)
- (3) التعزیر: له سزا دیاریکراوه‌کان نیه که‌وا خودای گه‌وره دیاری کردبیت، به‌لکو ده‌کریت له رینگه‌ی لیدان وبنده‌کردن و دورخستنه‌وه و جوهره‌کانی تر جیه‌ی بکریت. (البلدحي، 1937، 4 / 79؛ الکاسانی، ١٩٨٦، ٧ / ٣٣؛ الفارغانی، د، ت، ٢ / ٣٣٩)

- (4) الشافعی (أبو عبدالله محمد بن إدريس بن عباس) تاوه‌کو له (بن هاشم بن المطلب بن عبد مناف) ده‌گات به ره‌چه‌له‌کی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ)، دایکی (فاطمة بنت عبدالله بن الحسن بن الحسن بن علي بن أبي طالب) بو، سالی (٣٥٠/٩٦١ز) له (غزه) له دایک بو، وله‌لایه‌ن دایکی‌هوه سه‌ره‌پرشتی کراوه، دوا‌ی ته‌وه‌ی بو به دو سال له‌گه‌ل دایکی چوه بو مه‌ککه وله ته‌مه‌نی جه‌وت سالی قورئانی پی‌رۆزی له‌به‌ر کردوه له ده سالی (الموطأ) ی ده‌رخ کردوه. بو زانیاری زیاتر بگه‌رئوه بو: (أبو عبدالله، 1995، 150 / 151-152)
- (5) ابو شجاع بویه فناخسره بن تمام بن کوهی بن بهرام جور بن یزدجرد، باوکی ته‌میر (عماد الدوله ورکن الدوله ومعز الدوله) وکوره‌کانی دوا‌ی خۆیان بو. (ابن ماکولا، 1993، 372 / 1؛ المقریزی، ١٩٩٧، ١ / ١٣٠)، راستی ودروستی ره‌چه‌له‌کی ته‌م بیه‌ماله‌یه به‌م شیوه‌یه‌یه که‌وا (ابن ماکولا) باسی لئوه‌کردوه، ده‌یان گه‌رئینه‌وه سه‌ر ساسانیه‌کان، واته ته‌مانه له نه‌ته‌وه‌ی فارس بون. (١٩٩٣، ١ / ٣٧٢)
- (6) سه‌لجوقیه‌کان سه‌ریه هۆزی (قینیق الغزیه ترکیه) بون، هیژنکی ده‌شته‌کی وکۆمه‌نیک بون له تورکی (الغزیه)، له (ترکستان) سالی (٣٤٥/٩٥٦ز) ده‌رکه‌وتون. (ابن حوقل، 2 / 389-388؛ ابن الوردی، ١٩٩٦، ١ / ٣٣٦؛ کلیفورد، ١٩٩٥ / ١٦٨)
- (7) معرة النعمان: شوئینیک بو له (بلاد الشام)، که‌وتۆته نیوان (حلب وحماة)، ناوه‌که‌ی ده‌چیته‌وه سه‌ر هاوه‌نیک به‌ناوی (النعمان بن بشیر). (صفي الدين، 1412، 3 / 1288)
- (8) محمد بن العباس: خه‌لکی (شیراز) بو، نوسه‌ری (معز الدوله) وه‌زیری بو، دوا‌ی مردنی ته‌میر پۆستی وه‌زاره‌تی بو خه‌لیفه (المطیع) (٣٥٩/٩٧١ز) و (عزالدوله بختیار) وه‌رگرتوه، له (کوفه) به خواردنی ژهر کوشتیوانه. (التنوخی، د، ت، ١ / ٩؛ ابن تغری بردی، ١٩٦٣، ٤ / ٦٨؛ السید، ٢٠١١ / ٦٥٥)
- (9) بنو حمدان: ده‌چنه‌وه سه‌ر (بنی ثعلب بن وائل) له (العدنانیه)، ته‌مانه کورانی (حمدان بن حمدون) بون، ده‌سه‌لاتداری (موصل) و الجزیره و حلب له سه‌رده‌ی خه‌لیفه (المتقی بالله)، یه‌که‌م ده‌سه‌لاتداریان (أبو الهیجاء عبدالله بن حمدان) دواتر براکاتی هاتونه‌ته سه‌ر ده‌سه‌لات. (القلقشندی، ١٩٨٠ / ٢٣٦)
- (10) دغفل بن الفرج: پیاوئیک ده‌شته‌کی بو ته‌وانیوه‌تی ده‌ست بگرت به سه‌ر ناوچه‌ی (الرملة)، بوته لایه‌نگری ده‌وله‌تی فاتیمی. (مسکویه، 2000، 6 / 450)
- (11) رمله شارنیکه له فلسطین و پایته‌ختی بو، نیوانی له‌گه‌ل (بيت المقدس) دوا‌زده میل بو. (صفي الدين، 1412، 2 / ٦٣٣)
- (12) له دوا‌ی کۆچی دوا‌ی کردنی ته‌میر (عضد الدوله) سالی (٣٧٣/٩٨٤ز)، مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی دابه‌ش بو له نیوان براکه‌ی وکوره‌کانی، (مؤید الدوله) ی برای ده‌ستی گرتوه به سه‌ر (إقليم جبال وجران). (ابن الأثیر، 1997، 7 / 3٩٢؛ منیمه، 1987 / 138)
- (13) فارس هه‌ریمیک فراوان بو، سنوری به‌لای عیراق (ارجان) بو، به‌لای (کرمان) (السرجان) بو، به‌لای که‌ناری ده‌ریا ده‌ریای (هند) بو، به‌لای (السند) (مکران) بو. (صفي الدين، 1412، 3 / ١٠١٢)
- (14) عمید الجیوش ابن ابی جعفر استاذ هرمز: سالی (٣٥٠/٩٦١ز) له‌دایک بو، باوکی په‌رده‌داری ته‌میر (عضد الدوله) بو، بوته وه‌زیری ته‌میر (بهاء الدوله) سالی (٣٩٢/١٠٠٢ز)، ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی هه‌شت سال و چوار مانگ و چه‌ند رۆژنیک بو، سالی (٤٠١/١٠١٠ز) کۆچی دوا‌ی کردوه. (ابن کثیر، 1990، 11 / 344؛ العمری، ٢٠٠٥، ٢٦ / ١٩٩)
- (15) سعد بن ابی الفرج محمد بن جعفر ابن ابی الفرج، نازناوه‌که‌ی (ابا الغنائم) بو، ماوه‌یه‌ک پۆستی وه‌زاره‌تی بو (ابی نصر بن ابی کالیجار) وه‌رگرتوه، دوا‌ی خۆتینه‌وه‌ی وتار به ناوی خه‌لیفه‌ی فاتیمی، له ته‌مه‌نی سی و جه‌وت سالی له خاچ دراوه سالی (٤٤٩/١٠٥٨ز). (ابن الجوزی، ١٩٩٢، ١٥ / ٢٨)
- (16) به‌ندف شارۆچکه‌یه‌ک له ده‌ورو به‌ری به‌غدا، له نیوان (بادریا واسط)، سه‌ریه (کسکر) بو. (الحموي، 1995، 1 / ٥١٦)
- (17) بنی عقیل: ده‌چنه‌وه سه‌ر (عامر بن صعصعه)، له هه‌ریمی جه‌زیره و شام بڵاوبونه‌ته‌وه، شوانکار بونه له‌لای کورانی همدان هاوکاریان بونه له شه‌ره‌کان، دوا‌ی شکه‌ست هینانی ده‌سه‌لاتی کورانی همدانی ته‌وان له موسل ده‌سه‌لاتیان گرتۆته ده‌ست، که (ابی الدرداء محمد بن المسیب) سالی (٣٨٠/٩٩٠ز) هه‌لساوه به کوشتنی (ابی طاهر الحمدان) و داروده‌سته‌که‌ی و ده‌ستی گرتوه به سه‌ر موسل. (ابن الأثیر، 7 / 35؛ ابن خلدون، 2000 / 327/326؛ النقشبندی، ٢٠١٣ / ١٤٢؛ باجلوری، 2012 / 98)
- (18) قرواش بن مقلد بن المسیب: خاوه‌نی موسل، ماوه‌ی ده‌وله‌ته‌که‌یان ٥٠ سال بو، که‌سێکی هۆنهر وروناک بیر و سوارچاک بو، سالی (٤٤١/١٠٥٠ز) برازا که‌ی به‌ناوی (برکه) لێ هه‌لگه‌روه‌ته‌وه و ده‌ست به سه‌ری کردوه و دوری خستۆته‌وه و خستویه‌تی به‌ندیخانه، خۆی هاتۆته سه‌ر ده‌سه‌لات بو ماوه‌ی سی سال، دوا‌ی ته‌و (ابو المعالی قریش بن بدران بن مقلد) هاتۆته، له رۆژگاری ته‌م ته‌میره (قرواش) له به‌ندیخانه مردوه. (الذهبي، ١٩٨٤، ٣ / ١٩٩)

- (19) ابو شجاع محمد الب ارسلان ابن جغریک داود بن میکائیل بن سلجوق، یه کهم کهس بوه که له‌سه‌ر دوانگاکانی به‌غدا پی گوتراوه سوئتان، له کوټا ده‌سه‌لاتی له دادگه‌رتین وباشترینیان بوه وئاره‌زوی تیکۆشانی هه‌بوه بۆ سه‌رخستنی ئیسلام، سالی (١٧٣/ک٤٦٥) کوژراوه. (الذهبي، ١٩٨٤، ٣ / ٢٦٠)
- (20) عمید الکندری، ابی نصر-منصور بن محمد: (کندر) گوندیکی ده‌وروبه‌ری (نيسابور) بوه، وه‌زیری سوئتان (طغرلبک) پیاوئیکی زاناو به‌خشنده وخواه‌ن پیرۆکه بوه، سالی (١٠٦٤/ک٤٥٦) به‌ده‌ستی (الب ارسلان) کوژراوه. (النویری، ٢٠٠٤، ٢٦ / ١٧٥؛ ابن کثیر، ١٢/ ١٩٩٠؛ ٩٣-٩٢؛ العمري، ٢٠٠٥، ٢٦ / ٢٦٥؛ الذهبي، ١٩٨٤، ٣ / ٢٤٣؛ ابن العماد، ١٩٨٩، ٥ / ٢٤٣؛ الأنباري، ١٩٩٨ / ٣١١)
- (21) مرو الروذ شاریک بوه له هه‌ریمی فارس نزیک (مرو الشاهجان)، نیوانیان پینج رۆژه ری بوه، ئەم شاره کهوتۆته سه‌ر روبرایکی گه‌وره‌ی بۆیه به‌م ناوه ناوئراوه. (الحموي، ١٩٩٥، ٥ / ١١٢)
- (22) صور: له شاره به‌ناوبانگه‌کانی سنوری موسلمانان بوه، ده‌روانیته سه‌ر ده‌ریای شام، سی لای به‌ده‌ریا داپۆشراوه، لایه‌که‌ی تری ده‌روازه‌ی وشکانی بوه. (صفي الدين، ١٤١٢، ٢ / ٨٥٦)
- (23) المستنصر-بالله بن الظاهر لإعزاز دين الله علی بن الحاکم، له (مصر). له دایک بوه وگه‌وره بوه وکۆچی دواپی کردوه، پینجه‌م خه‌لیقه‌ی فاتیمیه‌کان بوه له (مصر). بۆ زانیاری زیاتر بگه‌رێوه بۆ (ابن کثیر، ١٩٩٠، ١٢ / ٤٨؛ ابن تغري بردي، ١٩٦٣، ٥ / ١)
- (24) أحمد بن ملک‌شاه: کوټا سوئتان سەلاجیقە‌ی فارس، رۆژگاری ئەم سوئتان کوټا سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان بو له (بلاد ما وراء النهر)، سالی (١١٥٢/ک١١٥٢) مردوه. (ابن الطقطقي، ١٩٩٧ / ٢٩١)
- (25) ئەمیرێکی گه‌وره بوه وجیگری سوئتان (مسعود) بوه له به‌غدا. بۆ زانیاری زیاتر بگه‌رێته‌وه بۆ (الصفدي، ٢٠٠٠، ٩ / ٢٠٣)
- (26) ناوی (بک ارسلان) بوه، خزمه‌تکاری سوئتان (مسعود السلجوق) بوه، سوئتان بۆ خۆی کړیوه وپه‌روه‌رده‌ی کردوه، کردویه‌تی به‌ په‌رده‌داری خۆی. (النویری، ٢٠٠٤، ٢٧ / ٣١)
- (27) تاج الدوله ابو سعید تش بن الب ارسلان بن داود بن میکائیل بن سلجوق، خاوه‌نی (دمشق و حلب)، سالی (١٠٩٥/ک٤٨٨) له نزیک (الری) له به‌رامبه‌ر برازاگه‌ی شکست ده‌هینیت و له‌م شه‌رده‌دا ده‌کوژریت. (ابن خلکان، ١٩٩٤، ١ / ٢٩٥)
- (28) ابو محمد الحسن ابن ابی الهیجاء عبدالله بن حمدان بن حمدون، خاوه‌نی موسل وده‌وره‌ی، خه‌لیفه (المتقی لله) نازناوی (ناصرالدوله) ی پ به‌خشیوه سالی (١٠٣٣/ک٩٤٢)، باوکی ئەمیر (عبدالله بن حمدان) له‌لایه‌ن خه‌لیفه (المکتفی بالله) کراوه به‌ والی به‌سه‌ر موسل وده‌وره‌ی سالی (١٠٩٢/ک٩٠٥). بۆ زانیاری زیاتر بگه‌رێوه بۆ (ابن خلکان، ١٩٩٤، ٢ / ١١٤-١١٥)
- (29) نوح بن منصور بن نوح بن اسماعیل السامانی ئەمیری (بخاری و سمرقند) ماوه‌ی ده‌وله‌ته‌که‌ی بیست و دوو سال بوه، له دوا‌ی خۆی (المنصور) ی کوری هاتۆته سه‌ر ده‌سه‌لات، دوا‌ی دوو سال براکه‌ی سوئتان به‌ناوی (عبدالملک بن نوح) ده‌سه‌لاتی گرتۆته ده‌ست وله به‌رامبه‌ر سوئتان (محمود بن سبکتکین) شکه‌ستی خواردوه وکوټای به‌ده‌وله‌تی سامانی هیتاوه سالی (١٠٨٨/ک١٠٨٨). (الذهبي، ١٩٨٤، ٣ / ٤٠)
- (30) (طغرلبک بن میکائیل بن سلجوق بن دقاق) یه کهم پادشای سه‌لجوقیه‌کان، ده‌ستی گرتوه به‌سه‌ر به‌غدا و به‌یهیه‌کانی له ناو برده‌وه وکوټای به‌ده‌روشمه‌کانیانی هیناوه سالی (١٠٤٧/ک١٠٥٦)، که‌سێکی دادگه‌ر و به‌خشنده بوه، سالی (١٠٦٣/ک١٠٦٣) له (الری) کۆچی دوا‌ی کردوه. (الذهبي، ١٩٨٤، ٣ / ٢٣٧-٢٣٨)
- (31) صرخد قه‌لایه‌کی قاییمه له نزیک (حوران)، ناوچه‌یه‌کی فراوانی هه‌ریمه‌که بوه. (صفي الدين، ١٤١٢، ٢ / ٨٣٨)
- (32) بصری شوئینیک بوه له شام و سه‌ریه (دمشق) بوه، پایته‌ختی (حوران) بوه، له ئیستا وکوټدا له‌لای عه‌ره‌به‌کان ناسراو بوه. (الحموي، ١٩٩٥، ١ / ٤٤١)
- (33) نظام الملك وه‌زیر (ابو علی الحسن بن علی بن اسحاق الطوسی قوام الدین) له وه‌زیره شکۆمه‌نده‌کان بوه، کوری بازرگانیک له (طوس) له‌دایک بوه، سالی (١٠٦٣/ک١٠٦٣) پۆستی وه‌زاره‌تی بۆ سوئتان (الب ارسلان) وه‌رگرتوه، که‌سێکی زانا وئه‌دیبه‌ و به‌خشنده ولیبۆرده بوه، کۆره‌کانی پریوه له زانایان، هه‌ژاران، پێشه‌وا‌ی موسلمانان، خه‌لکی خێرخواز وچاکساز، چه‌ندین قوتابخانه‌ی دامه‌زراندوه له هه‌ریمه‌کان، خولیای زانست بوه وحه‌فتا وه‌هشت سال ته‌مه‌نی بوه، سالی (١٠٨٥/ک١٠٩٢) کوژراوه. (ابن الجوزي، ١٩٩٢، ١٦ / ٨٦؛ ابن الأثير، ١٩٩٧، ٨ / ٣٥٤؛ النویری، ٢٠٠٤، ٢٦ / ١٩١؛ ابن الوردي، ١٩٩٦، ٢ / ٦؛ ابن کثیر، ١٩٩٠، ١٢ / ١٤٠؛ الذهبي، ١٩٨٥، ١٩ / ٩٤-٩٥؛ ابن فندمه، ١٤٢٥ / ١٨٢)
- (34) الرحه ناوچه‌یه‌کی فراوان بوه له سه‌ر روبرای فورات، که‌وتۆته نیوان (الرقه وعانه). (صفي الدين، ١٤١٢، ٢ / ٦٠٨)

- (35) كواشى: قهلايه كى قايمى يه كىك له چياكانى رۆژه لاتی موسل بو، هيچ ريگايه كى بۆ ناچيت تهنه ريگايه كى تەسكى تاكه كهسى نه بئيت، له كۆندا پييان گوتوه (اردمشت). (صفي الدين، 1412، 3 / ۱۱۸۴)
- (36) سبكتكين التري: پهرده دارى (معز الدوله)، نازناوى (ناصر الدوله) لى له لايه خليفه (المطيع) پيدراوه، سالى (۳۶۴/ك/975ز) كۆچى دوايى كردوه، دوايى خۆى مليۆنك ديناى وده مليۆن درههم و ريزه يهك له ئالتونى دوايى خۆى جيھيشتوه. (التنوخى، ۱۹۹۵، ۳ / ۲۰۶؛ ابن العماد، 1989، 4 / 340)
- (37) محمد بن عمر بن يحيى العلوى الزيدى الكوفى، سهرۆكى عهلهويه كانى عيراق بو، سالى (۳۱۵/ك/۹۲۸ز) له دايكبو، سالى (۳۹۰/ك/۱۰۰۰ز) كۆچى دوايى كردوه. (ابن العماد، 1989، 4 / 483)
- (38) جعفر بن فلاح: ئەم ئەمير يه كىك بو له سهرركرده كانى (المعز لدين الله العبيدى). له لايه فاطميه كانه وه نيردراوه ته (دمشق) بۆ روبه رپونه وهى (الحسن بن عبيدالله تغج)، به كهم ئەميرى فاطمى بو دهستى گرت به سهر (دمشق)، ئەم ئەمير سالى (۳۶۰/ك/۹۷۱ز) له لايه (قرايطه) كان به ديل گيراوه وكوژراوه. (الصفدي، ۱۹۹۱، ۱ / ۳۸۸؛ ابن تغري بردي، ۱۹۶۳، ۴ / ۵۸؛ ابن العماد، 1989، 4 / 308)
- (39) ئەم هۆزه عهر به دهچنه وه سهر (شيبان بن ذهل بن ثعلبة سدوس). (ابن حزم، 1983، 317 / 317)
- (40) (باد) نازناو بو، ئەو (عبدالله الحسين بن دوشنك) ه له كورده كانى هۆزى (الحميديه). بۆ زانبارى زياتر بگه رپوه بۆ سهرچاوه (مسكويه، ۲۰۰۰، ۷ / ۱۰۶)
- (41) ابو غالب بن الصيرفى محمد بن على بن خلف، وه زيرى ئەمير (بهاء الدوله ابى نصر- بن عضد الدوله)، دوايى مردنى ئەم ئەمير (فخر الملك) پۆستى وه زاروت بۆ كوره كهى (سلطان الدوله ابى شجاع فناخسرو) وه رده گريت، له (واسط) له دايكبو سالى (۳۵۴/ك/۹۶۵ز)، له گه وره ترين وه زيره كانى بنه مالهى بو به بو، سالى (۴۰۷/ك/۱۰۱۷ز) كۆچى دوايى كردوه. (ابن العماد، 1989، 5 / 48)
- (42) خفاجة ناوى ئافره تيك بو وه كوره كهى وه چهى زۆرى ناوه ته وه، نيشته جيى ده وره بىرى (الكوفه) بون. (السمعاني، ۱۹۶۲، ۵ / ۱۷۰)
- (43) ابو الأغر دبيس بن سيف الدوله ابى الحسن بن مزيد الأسدى، نازناوى (نور الدوله) بو، پادشاي عهر به بو، خاوه نى (الحله المزيديه) بو، له رۆژگارى خليفه (المسترشد) توانى ده ستبگريت به سهر زۆريه عيراق، كه سىكى به هره مه ند بو، خزمه تكارى سولتان (مسعود بن محمد بن ملكشاه) بو. بۆ زانبارى زياتر بگه رپوه بۆ (ابن خلكان، 1994، 2 / 263-265؛ الذهبي، ۱۹۸۵، ۱۹ / ۶۱۳-۶۱۲)
- (44) ابن فسانجس نازناوى (ابا محمد) بو، براى وه زيرى پيشوى ئەمير (معز الدوله البويهى)، دوايى ئەوهى ئەمير (بختيار) ده بئيت به جيگره وهى باوكى، ئەم كه سايه تيه دژى ده وه ستيتته وه، بۆيه له به غدا دورى ده خاته وه. (المقدسى، ۱۹۵۸، ۲۳۱؛ مسكويه، ۲۰۰۰، 6 / 328-325)
- (45) مظفر أبى الحارث أرسلان البساسيري: يه كىك بو له كۆيله توركه كان، كۆيله ئەمير (بهاء الدوله بن عضد الدوله) بو، نازناوه كهى ده گه رپته وه بۆ شارى (بساسير) له ولاتى فارس، پله وپايه بى بهرز بۆته وه به هۆى لئها توپى تاوه كو گه يشتۆته سهر له شكرى، سالى (۴۲۵/ك/1034ز) بۆته پاريزه رى به شى رۆژناواى به غدا. (ابن القلانسي: ۱۹۸۲ / ۱۴۳؛ ابن الأثير، 1997، 8 / 161؛ ابن العبري، ۱۹۹۲ / ۱۸۴؛ النويري، ۲۰۰۴، ۲۳ / ۱۲۸؛ ابن كثير، 1990، 12 / 84؛ ابن تغري بردي، ۱۹۶۳، ۵ / ۲؛ ابن فضل الله العمرى، ۲۰۰۵، ۲۶ / ۲۵۷؛ ابن العماد، 1989، 5 / 222)
- (46) جزيره ابن عمر شوينيكه ده كه وپته سهروى موسل، نيوان سى رۆژه رى ده بئيت، روبارى ديجه لى پيدا تيپه ده بئيت. (صفي الدين، 1412، 1 / ۳۳۳).